
AMPHITRVO
Plauti
et Pseudopoliti

subsidingsun.co.uk/amphitruo

pseudopolites@subsidingsun.co.uk

ZUM!
Vt vos in vostris voltis mercimoniis emundis vendundisque me laetum lucris adficere...
et uti bonis vos vostrosque omnis nuntiis me adficere voltis
...nam vos quidem id iam scitis concessum et datum mi esse ab dis aliis, nuntiis praesim et lucro...
ita huic facietis fabulae silentium itaque aequi et iusti hic eritis omnes arbitri!
SCREEEEEEE!

Nunc cuius iussu venio et quam ob rem venerim dicam, simulque ipse eloquar nomen meum.
Iovis iussu venio...
TA DAH!
nomen Mercurio est mihi!
Pater huc me misit ad vos oratum meus, verum profecto hoc petere me precario a vobis iussit, leniter, dictis bonis.

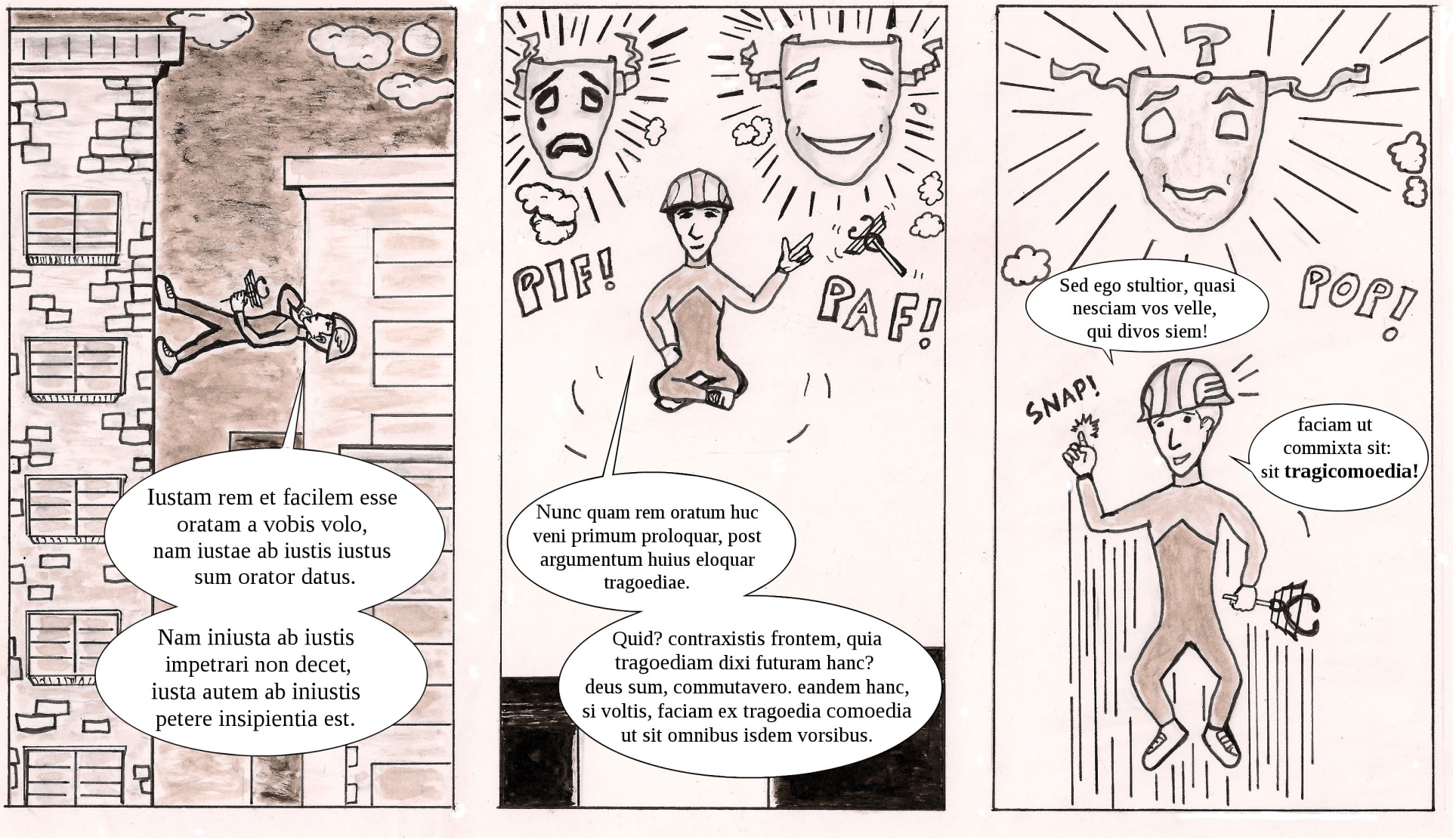
Iustam rem et facilem esse oratam a vobis volo, nam iustae ab iustis iustus sum orator datus.
Nam iniusta ab iustis impetrari non decet, iusta autem ab iniustis petere insipientia est.
PIF!
PAF!
Nunc quam rem oratum huc veni primum proloquar, post argumentum huius eloquar tragoediae.
Quid? contraxistis frontem, quia tragoediam dixi futuram hanc? deus sum, commutavero. eandem hanc, si voltis, faciam ex tragoedia comoedia ut sit omnibus isdem vorsibus.
?
POP!
Sed ego stultior, quasi nesciam vos velle, qui divos siem!
SNAP!
faciam ut commixta sit: sit **tragicomoedia!**

hanc fabulam, inquam, hic Iuppiter hodie ipse aget et ego una cum illo!
nunc vos animum advortite, dum huius argumentum eloquar comoediae.
Haec urbs est THEBAE.
In illisce habitat aedibus AMPHITRUO ...quicum ALCUMENA est nupta.
Is nunc Amphitruo praefectust legionibus
- nam cum Telobois bellum est Thebana poplo.
Is prius quam hinc abiit ipsemet in exercitum, gravidam Alcumenam fecit uxorem suam.

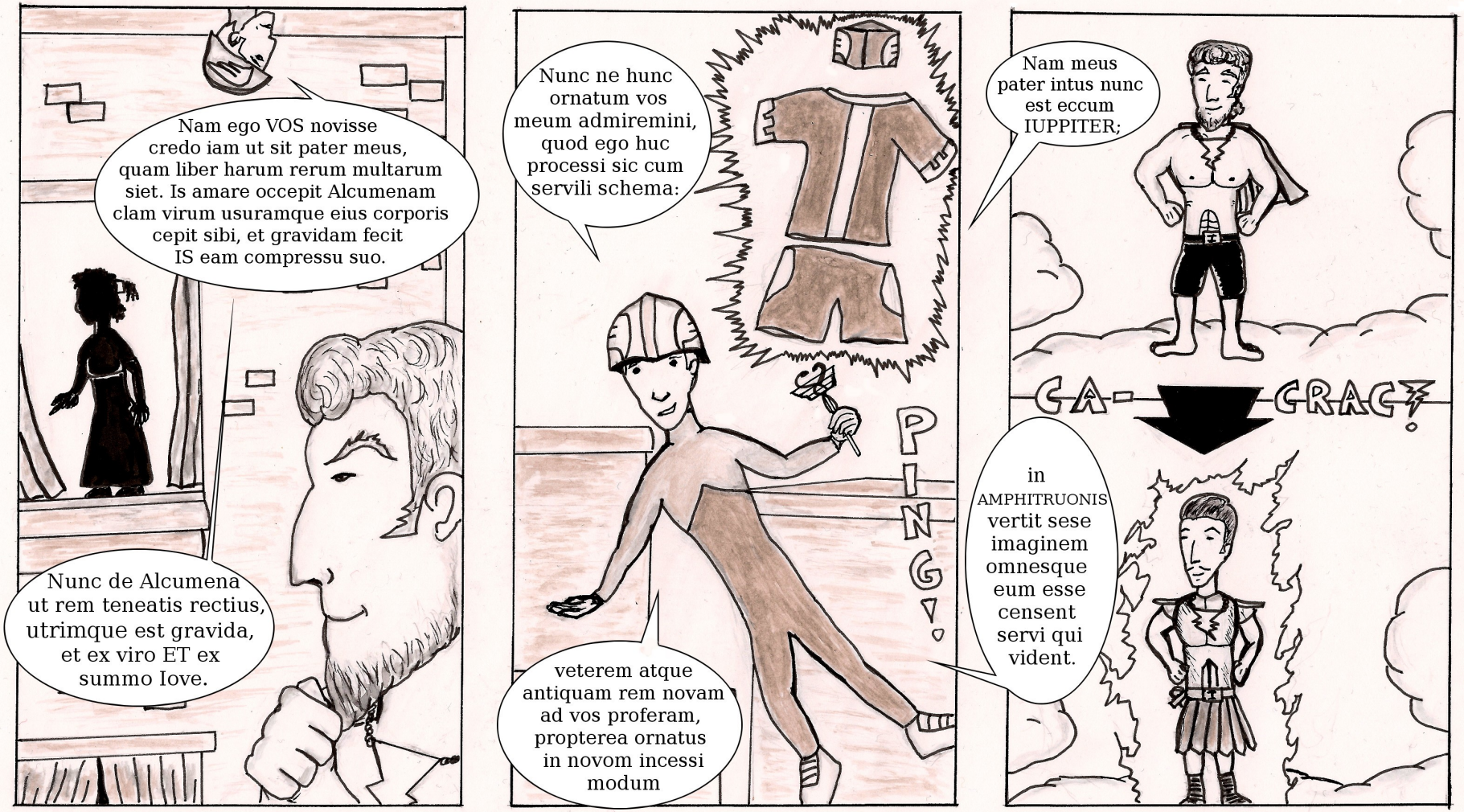
Nam ego VOS novisse credo iam ut sit pater meus, quam liber harum rerum multarum siet. Is amare occepit Alcumenam clam virum usuramque eius corporis cepit sibi, et gravidam fecit IS eam compressu suo.
Nunc de Alcumena ut rem teneatis rectius, utrimque est gravida, et ex viro ET ex summo Iove.
Nunc ne hunc ornatum vos meum admiremini, quod ego huc processi sic cum servili schema:
PING!
veterem atque antiquam rem novam ad vos proferam, propterea ornatus in novom incessi modum
Nam meus pater intus nunc est eccum IUPPITER;
CA-
GRAC!
in AMPHITRUONIS vertit sese imaginem omnesque eum esse censent servi qui vident.

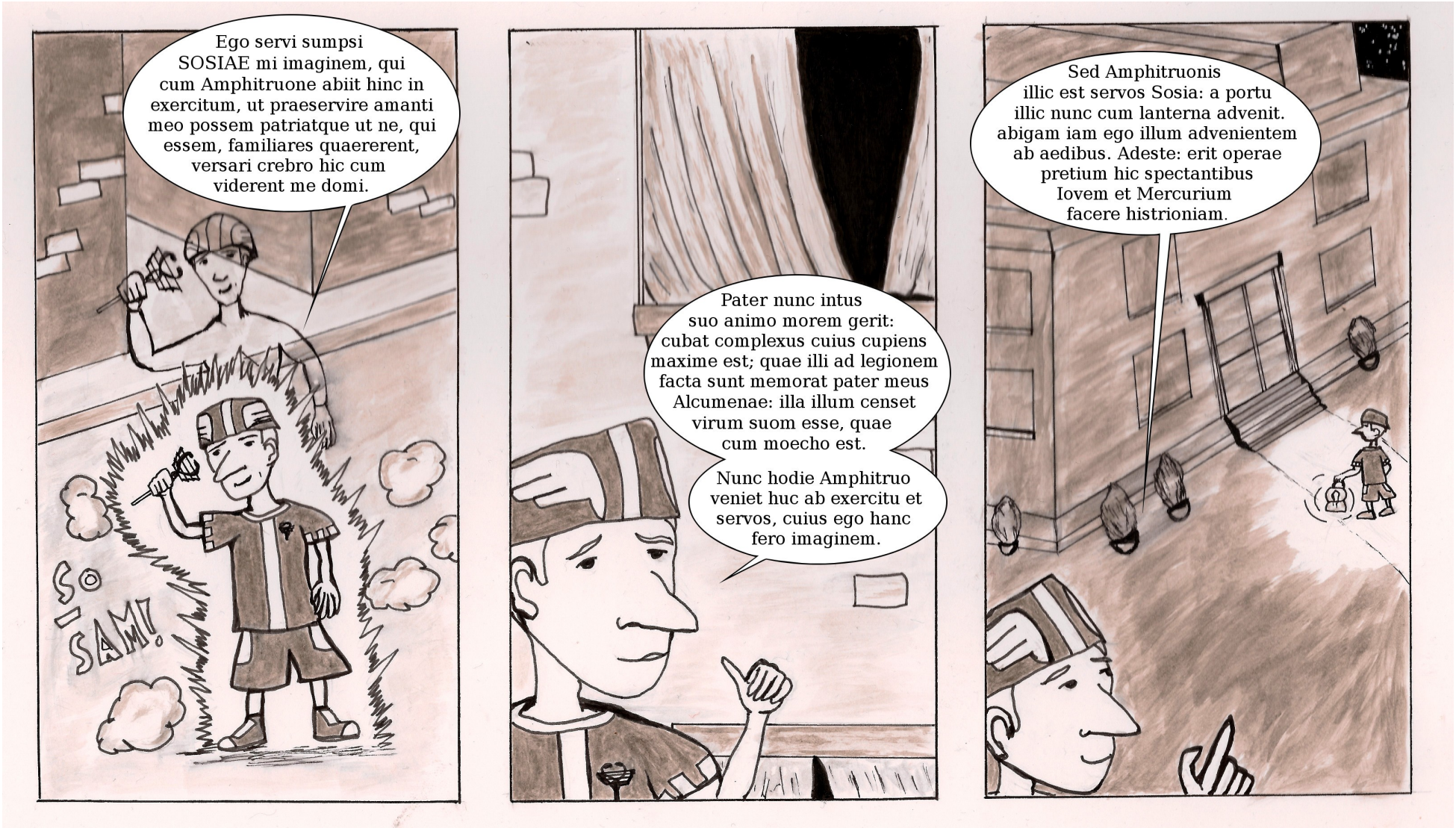
Ego servi sumpsi SOSIAE mi imaginem, qui cum Amphitruone abiit hinc in exercitum, ut praeservire amanti meo possem patriatque ut ne, qui essem, familiares quaererent, versari crebro hic cum viderent me domi.
SOSIAM!
Pater nunc intus suo animo morem gerit: cubat complexus cuius cupiens maxime est; quae illi ad legionem facta sunt memorat pater meus Alcumenae: illa illum censet virum suom esse, quae cum moecho est.
Nunc hodie Amphitruo veniet huc ab exercitu et servos, cuius ego hanc fero imaginem.
Sed Amphitruonis illic est servos Sosia: a portu illic nunc cum lanterna advenit. abigam iam ego illum advenientem ab aedibus. Adeste: erit operae pretium hic spectantibus Iovem et Mercurium facere histrioniam.

Certe edepol - si quicquamst aliud quod credam aut certo sciam - credo ego hac noctu Nocturnum obdormivisse ebrium, nam neque se Septentriones quoquam in caelo commovent, neque se Luna quoquam mutat atque uti exorta est semel.
Nec Iugulae neque Vesperugo neque Vergiliae occidunt. Ita statim stant signa, neque nox quoquam concedit die.
Neque ego hac nocte longiorem me vidisse censeo, nisi item unam, verberatus quam pependi perpetem. Eam quoque edepol etiam multo haec vicit longitudine!
Credo edepol equidem dormire Solem, atque adpotum probe. Mira sunt nisi invitavit sese in cena plusculum.

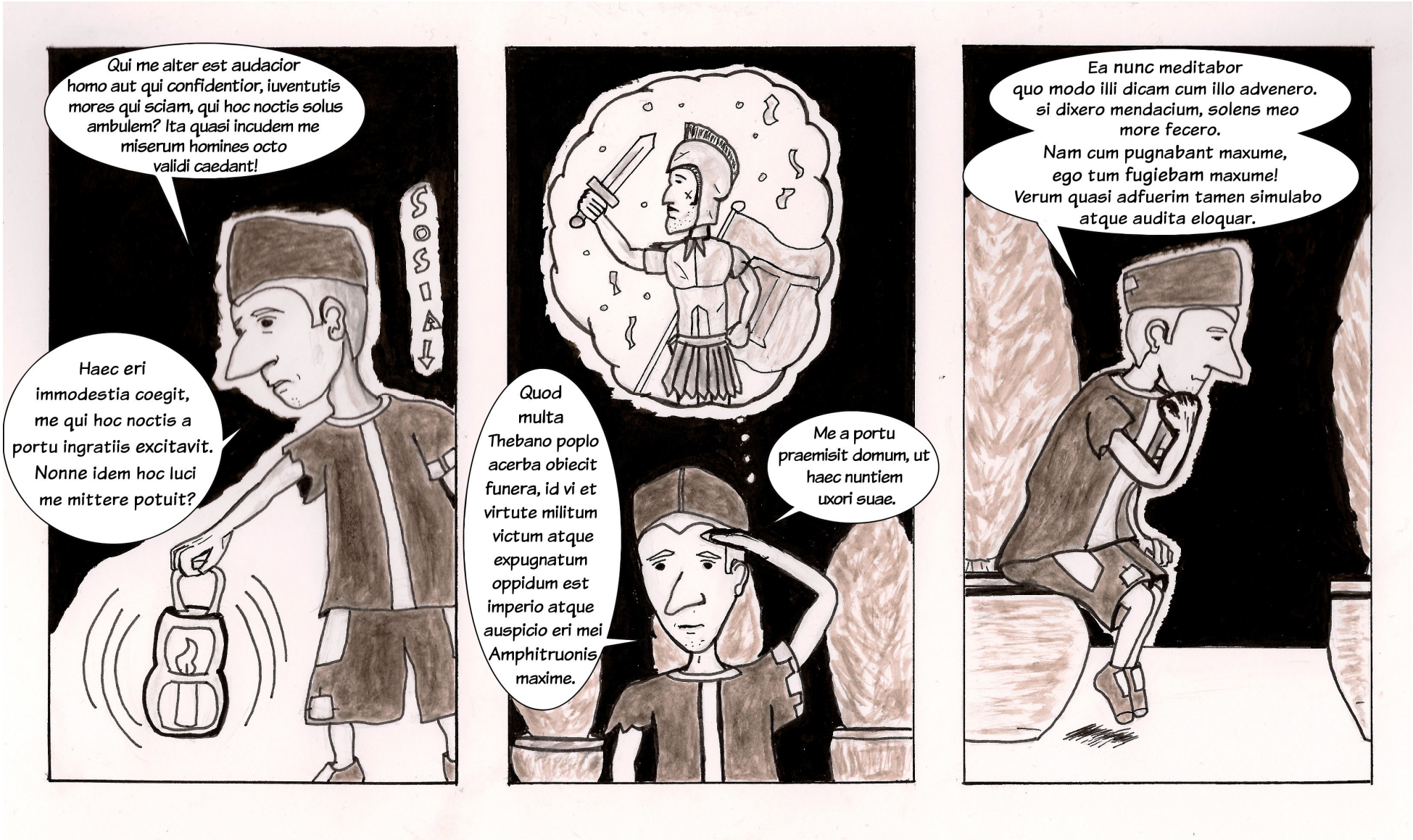
Qui me alter est audacior homo aut qui confidentior, iuventutis mores qui sciam, qui hoc noctis solus ambulem? Ita quasi incudem me miserum homines octo validi caedant!
SOSIA!
Haec eri immodestia coegit, me qui hoc noctis a portu ingratiis excitavit. Nonne idem hoc luci me mittere potuit?
Quod multa Thebano poplo acerba obiecit funera, id vi et virtute militum victum atque expugnatum oppidum est imperio atque auspicio eri mei Amphitruonis maxime.
Me a portu praemisit domum, ut haec nuntiem uxori suae.
Ea nunc meditabor quo modo illi dicam cum illo advenero. si dixero mendacium, solens meo more fecero.
Nam cum pugnabant maxume, ego tum fugiebam maxume! Verum quasi adfuerim tamen simulabo atque audita eloquar.

Ibo ut erus quod imperavit Alcumenae nuntiem. Sed quis hic est homo, quem ante aedis video hoc noctis? Non placet.
?
Perii! Dentes pruriunt! Certe advenientem hic me hospitio pugneo accepturus est. Oppido interii. obsecro hercle, quantus et quam validus est.
SOSIA
Clare advorsum fabulabor, ut hic auscultet quae loquar; igitur magis demum maiorem in sese concipiet metum.
Agite, pugni, iam diu est quom ventri victum non datis! Iam pridem videtur factum, heri quod homines quattuor in soporem collocastis nudos.
MERCURIUS

Quisquis homo huc profecto venerit, pugnos edet.
MERCURIUS
Apage, non placet me hoc noctis esse: cenavi modo; proin tu istam cenam largire, si sapis, esurientibus.
Quid si ego illum tractim tangam, ut dormiat?
PAFI.
Servaveris, nam continuas has tris noctes pervigilavi.
Timeo, totus torpeo. non edepol nunc ubi terrarum sim scio, si quis roget, neque miser me commovere possum prae formidine. ilicet, mandata eri perierunt una et Sosia.
Verum certum est confidenter hominem contra conloqui, qui possim videri huic fortis, a me ut abstineat manum.

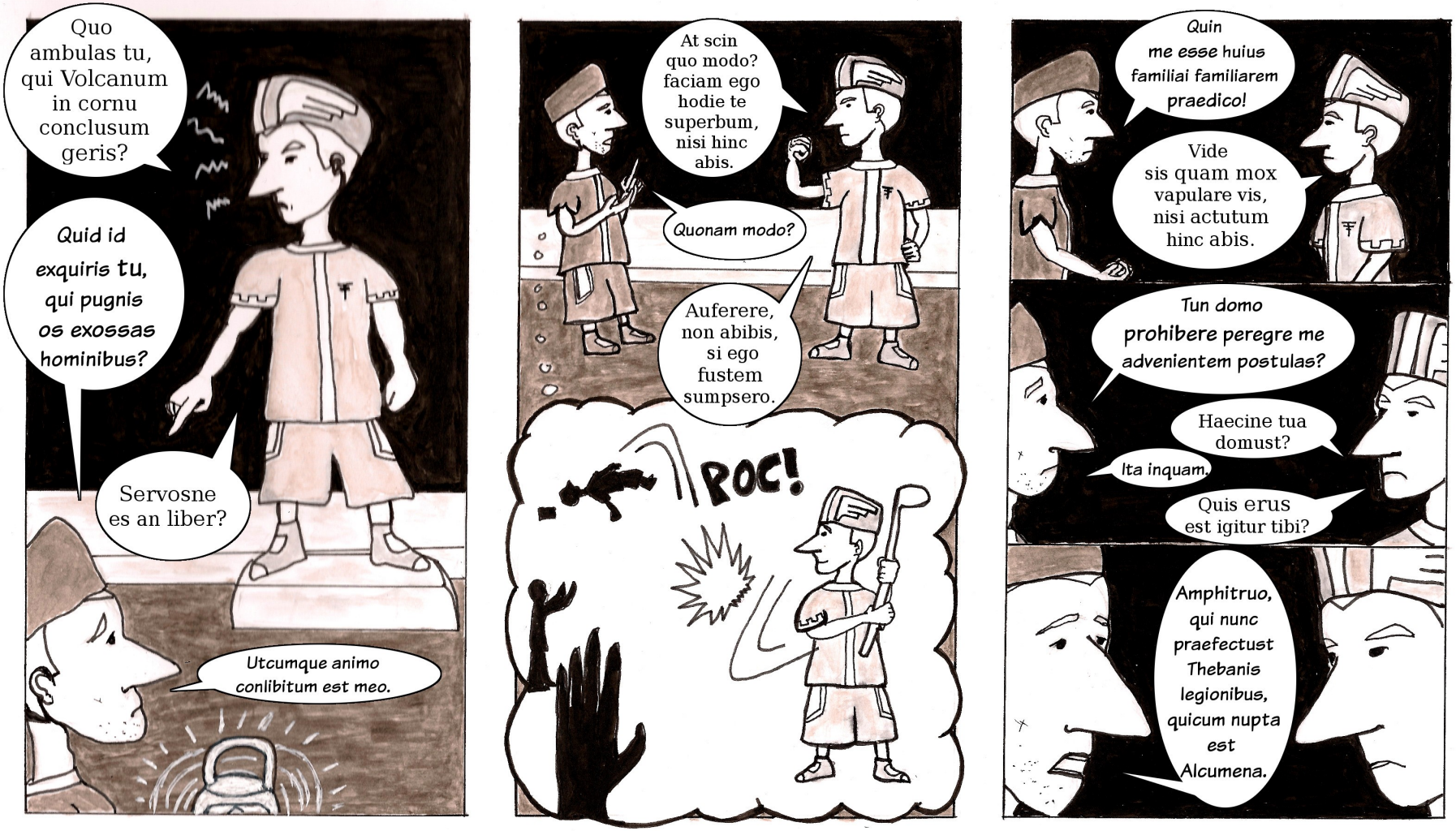
Quo ambulas tu, qui Volcanum in cornu conclusum geris?
Quid id exquiris tu, qui pugnis os exossas hominibus?
Servosne es an liber?
Utcumque animo conlibitum est meo.
At scin quo modo? faciam ego hodie te superbum, nisi hinc abis.
Quonam modo?
Auferere, non abibis, si ego fustem sumpsero.
ROC!
Quin me esse huius familiai familiarem praedico!
Vide sis quam mox vapulare vis, nisi actutum hinc abis.
Tun domo prohibere peregre me advenientem postulas?
Haecine tua domust?
Ita inquam.
Quis erus est igitur tibi?
Amphitruo, qui nunc praefectust Thebanis legionibus, quicum nupta est Alcumena.

Quid ais?
Quid nomen tibi est?
Sosiam vocant Thebani, Davo prognatum patre.
Ne tu istic hodie malo tuo compositis mendaciis advenisti, audaciai columen, consutis dolis.
Immo equidem tunicis consutis huc advenio, non dolis.
At mentiris etiam: certo pedibus, non tunicis venis.
Ita profecto.
Nunc profecto vapula ob mendacium.
Non edepol volo profecto.
At pol profecto ingratiis. hoc quidem 'profecto' certum est, non est arbitrarium.
BAM!
BOP!

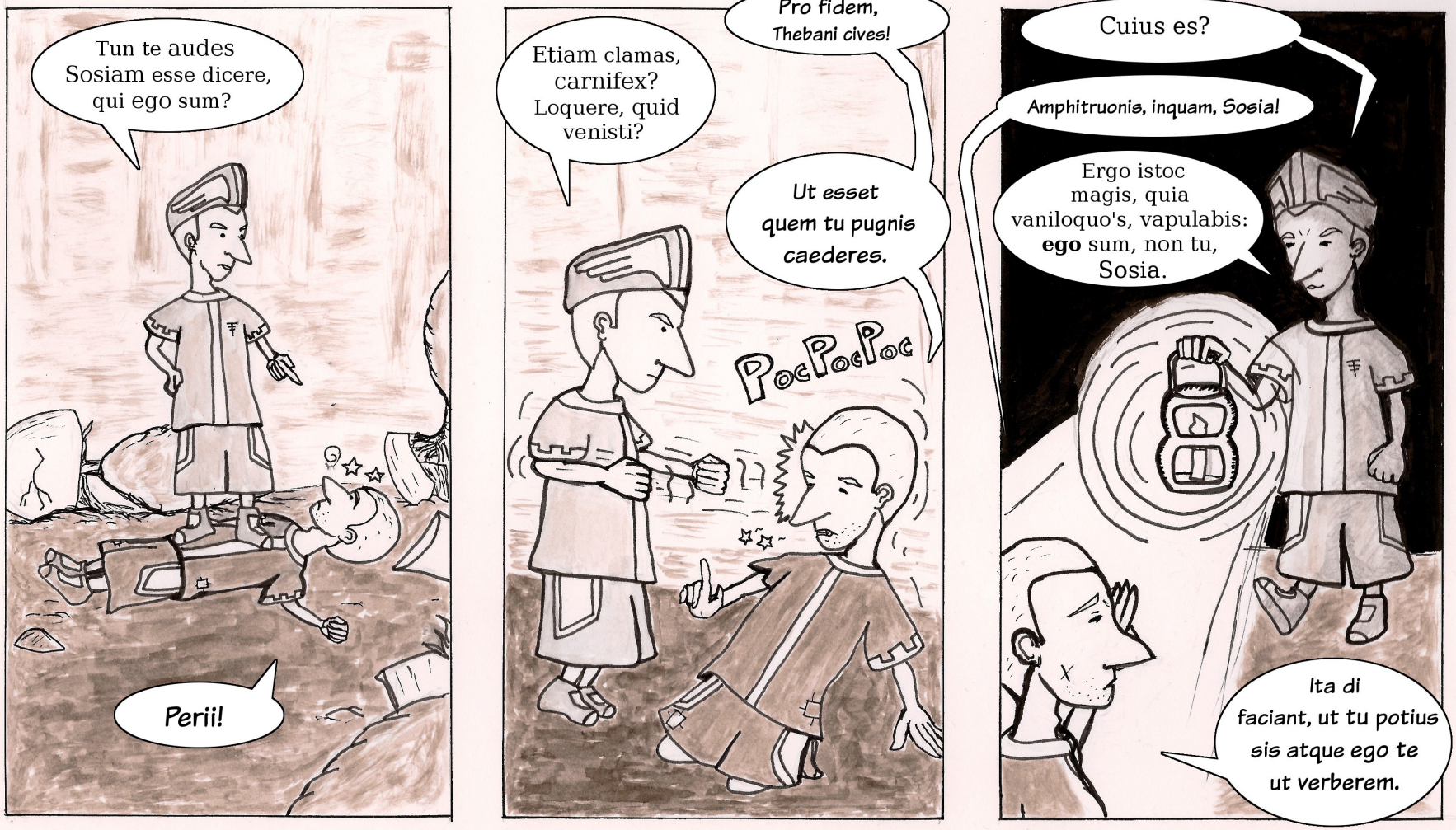
Tun te audes Sosiam esse dicere, qui ego sum?
Perii!
Etiam clamas, carnifex? Loquere, quid venisti?
Pro fidem, Thebani cives!
Ut esset quem tu pugnis caederes.
PocPocPoc
Cuius es?
Amphitruonis, inquam, Sosia!
Ergo istoc magis, quia vaniloquo's, vapulabis: ego sum, non tu, Sosia.
Ita di faciant, ut tu potius sis atque ego te ut verberem.

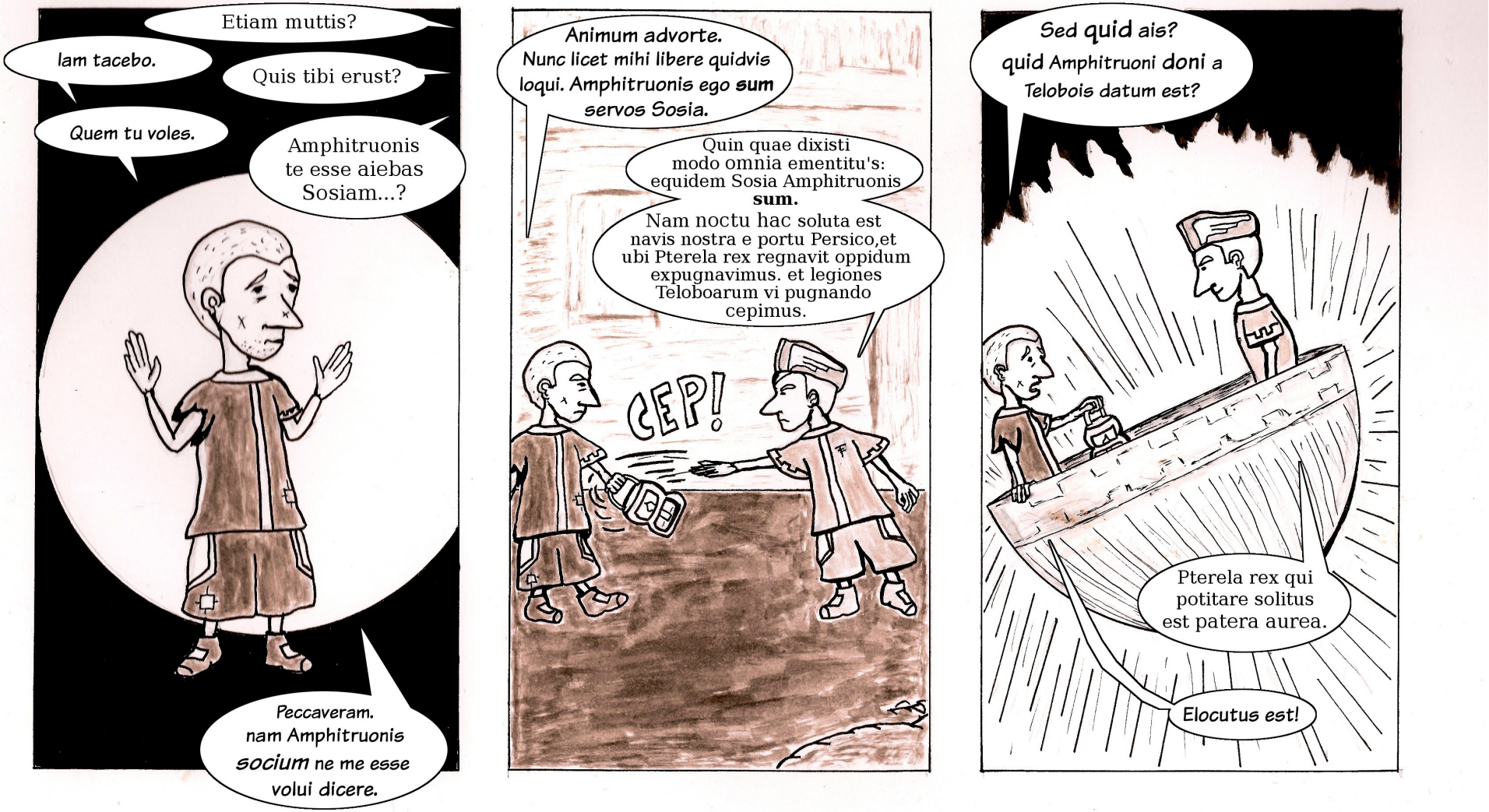
Etiam muttis?
Iam tacebo.
Quis tibi erust?
Quem tu voles.
Amphitruonis te esse aiebas Sosiam...?
Peccaveram. nam Amphitruonis socium ne me esse volui dicere.
Animum advorte. Nunc licet mihi libere quidvis loqui. Amphitruonis ego sum servos Sosia.
Quin quae dixisti modo omnia ementitu's: equidem Sosia Amphitruonis sum.
Nam noctu hac soluta est navis nostra e portu Persico,et ubi Pterela rex regnavit oppidum expugnavimus. et legiones Teloboarum vi pugnando cepimus.
CEP!
Sed quid ais? quid Amphitruoni doni a Telobois datum est?
Pterela rex qui potitare solitus est patera aurea.
Elocutus est!

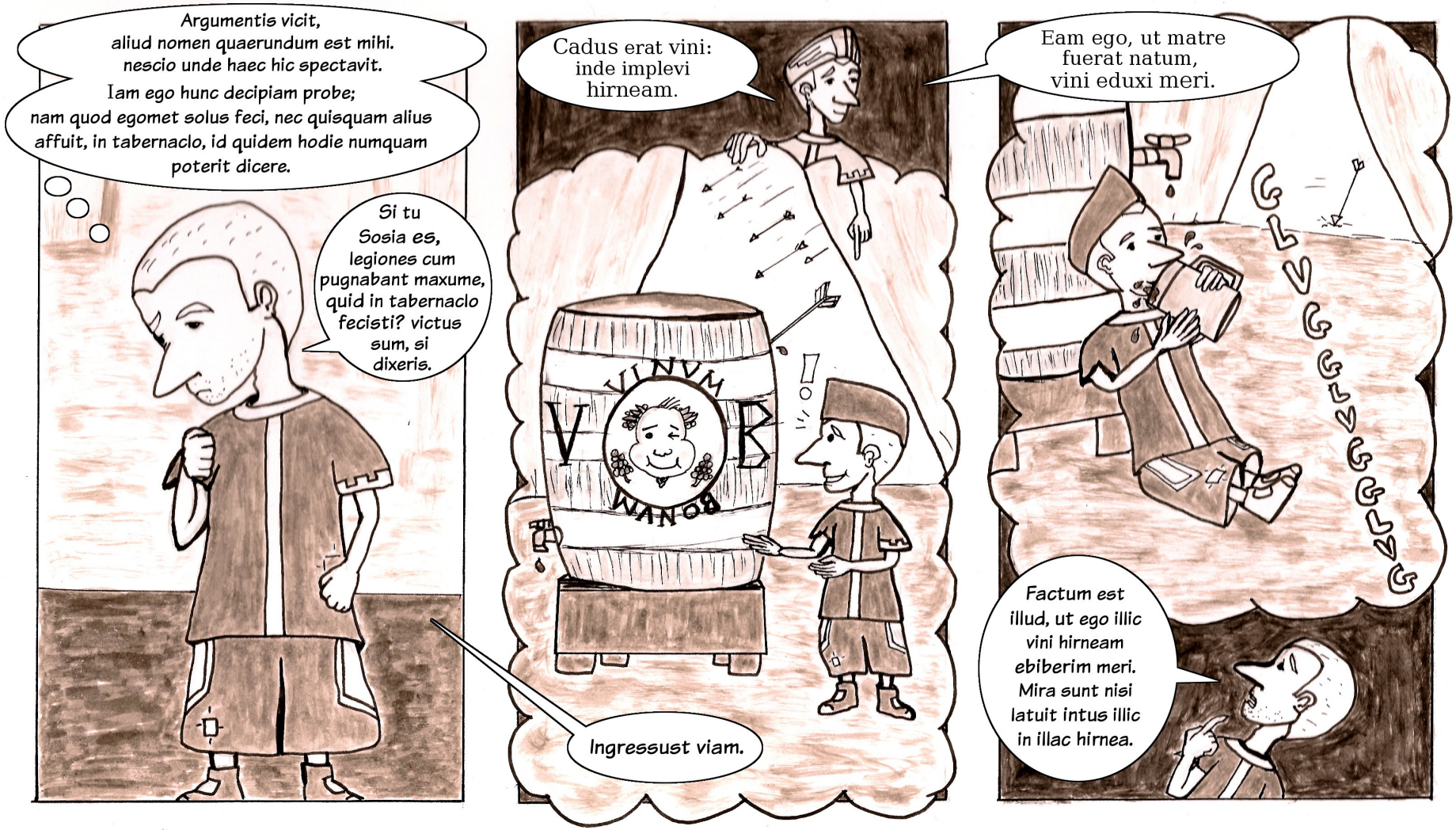
Argumentis vicit,
aliud nomen quaerundum est mihi.
nescio unde haec hic spectavit.
Iam ego hunc decipiam probe;
nam quod egomet solus feci, nec quisquam alius affuit, in tabernaclo, id quidem hodie numquam poterit dicere.
Si tu Sosia es, legiones cum pugnabant maxume, quid in tabernaclo fecisti? victus sum, si dixeris.
Cadus erat vini: inde implevi hirneam.
VINVM BONVM
Ingressust viam.
Eam ego, ut matre fuerat natum, vini eduxi meri.
Factum est illud, ut ego illic vini hirneam ebiberim meri. Mira sunt nisi latuit intus illic in illac hirnea.

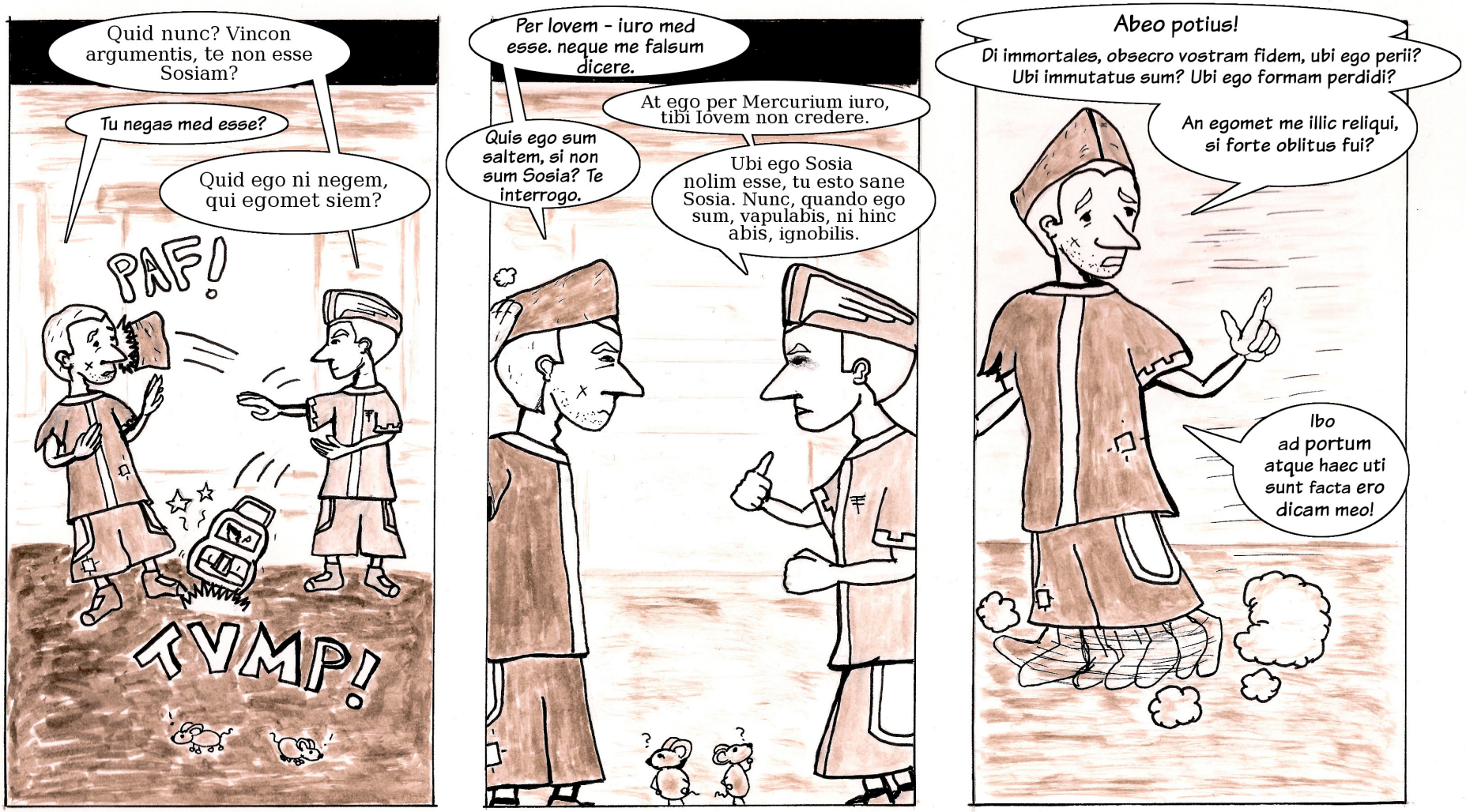
Quid nunc? Vincon argumentis, te non esse Sosiam?
Tu negas med esse?
Quid ego ni negem, qui egomet siem?
PAF!
TVMP!
Per Iovem - iuro med esse. neque me falsum dicere.
Quis ego sum saltem, si non sum Sosia? Te interrogo.
At ego per Mercurium iuro, tibi Iovem non credere.
Ubi ego Sosia nolim esse, tu esto sane Sosia. Nunc, quando ego sum, vapulabis, ni hinc abis, ignobilis.
Abeo potius!
Di immortales, obsecro vostram fidem, ubi ego perii? Ubi immutatus sum? Ubi ego formam perdidi?
An egomet me illic reliqui, si forte oblitus fui?
Ibo ad portum atque haec uti sunt facta ero dicam meo!

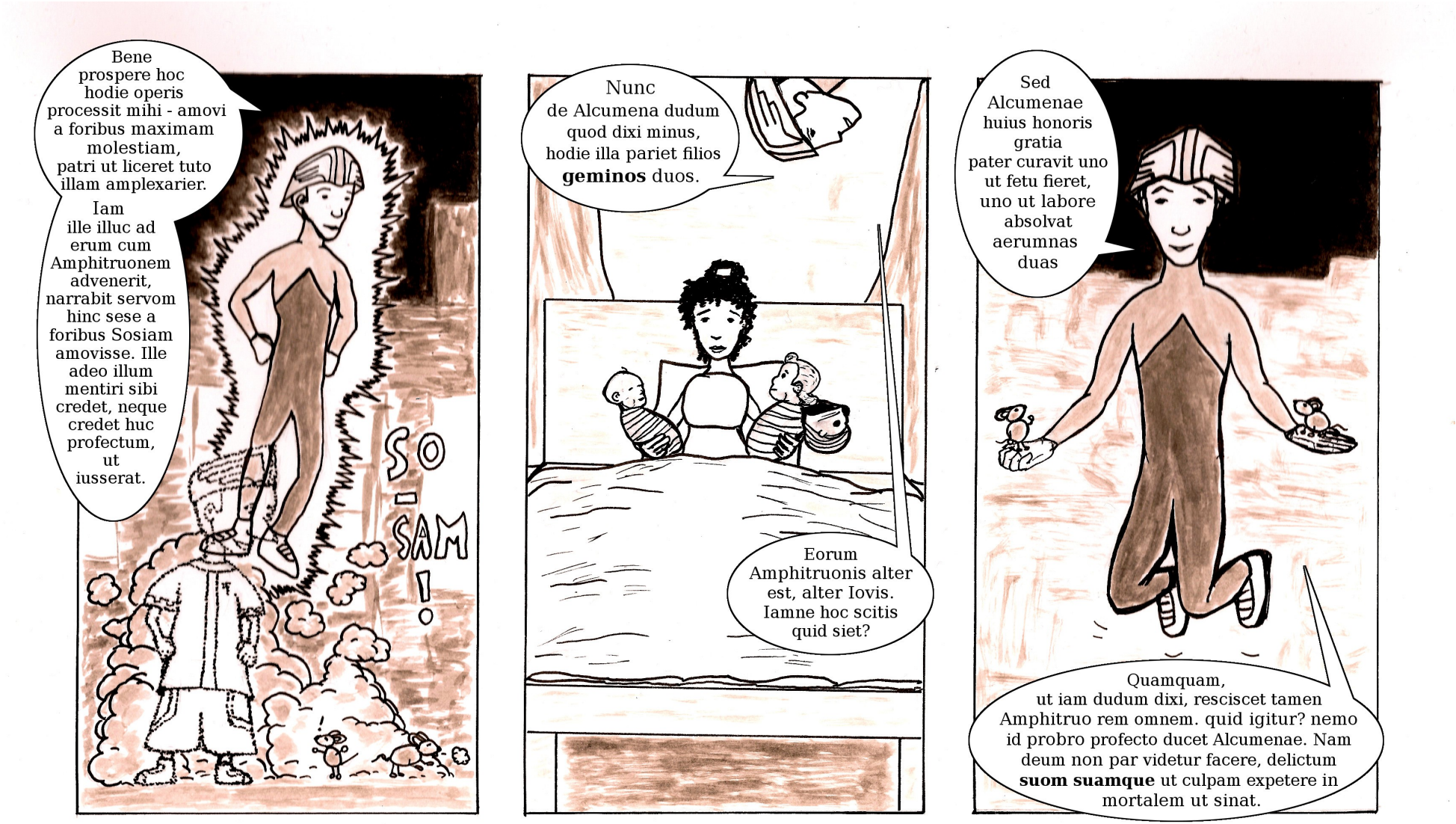
Bene prospere hoc hodie operis processit mihi - amovi a foribus maximam molestiam, patri ut liceret tuto illam amplexarier.
Iam ille illuc ad erum cum Amphitruonem advenerit, narrabit servom hinc sese a foribus Sosiam amovisse. Ille adeo illum mentiri sibi credet, neque credet huc profectum, ut iusserat.
SO-SAM!
Nunc de Alcumena dudum quod dixi minus, hodie illa pariet filios **geminos** duos.
Eorum Amphitruonis alter est, alter Iovis. Iamne hoc scitis quid siet?
Sed Alcumenae huius honoris gratia pater curavit uno ut fetu fieret, uno ut labore absolvat aerumnas duas
Quamquam, ut iam dudum dixi, resciscet tamen Amphitruo rem omnem. quid igitur? nemo id probro profecto ducet Alcumenae. Nam deum non par videtur facere, delictum **suom suamque** ut culpam expetere in mortalem ut sinat.

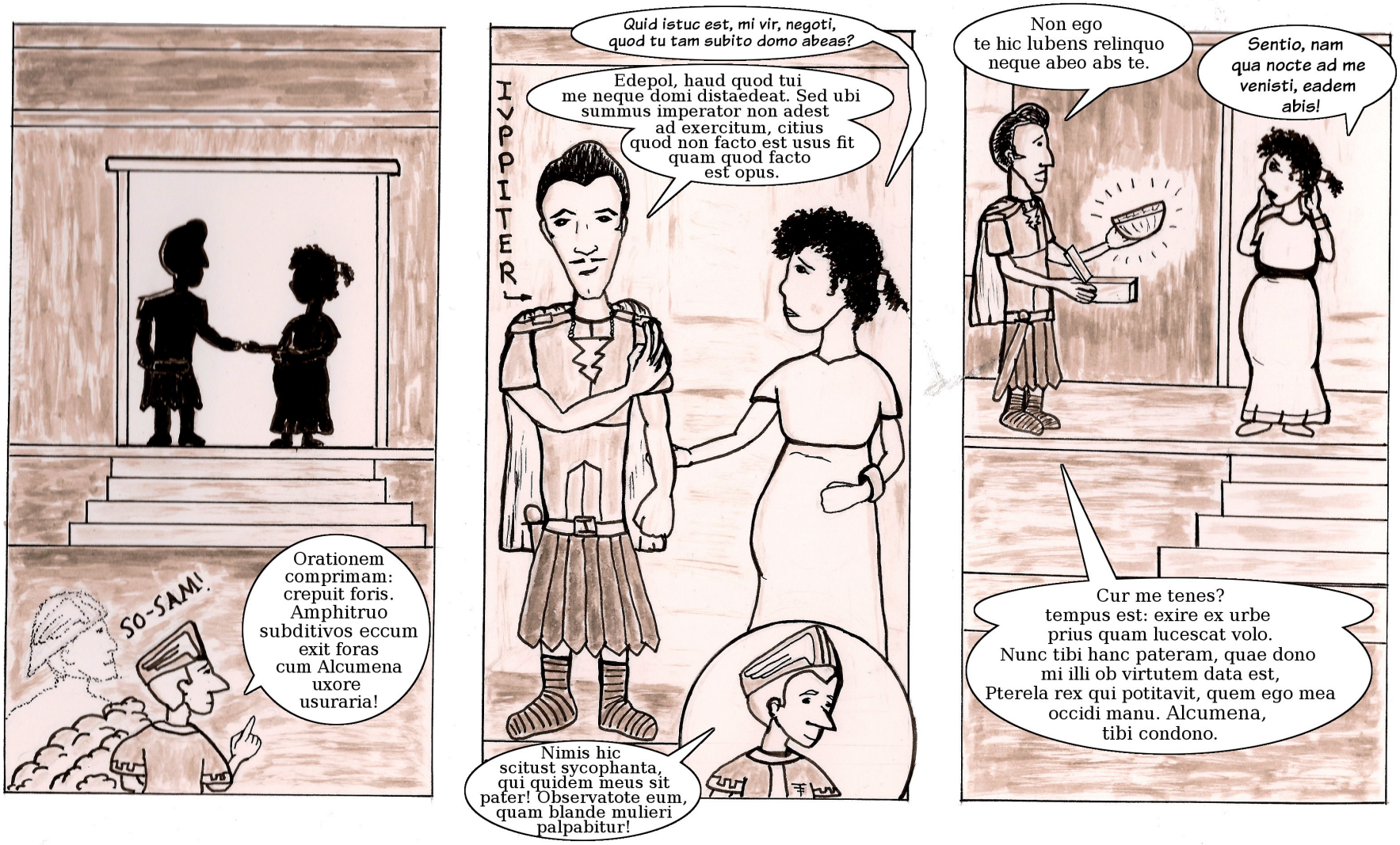
SO-SAM!
Orationem comprimam: crepuit foris. Amphitruo subditivos eccum exit foras cum Alcumena uxore usuraria!
IVPPITER
Quid istuc est, mi vir, negoti, quod tu tam subito domo abeas?
Edepol, haud quod tui me neque domi distaedeat. Sed ubi summus imperator non adest ad exercitum, citius quod non facto est usus fit quam quod facto est opus.
Nimis hic scitust sycophanta, qui quidem meus sit pater! Observatote eum, quam blande mulieri palpabitur!
Non ego te hic lubens relinquo neque abeo abs te.
Sentio, nam qua nocte ad me venisti, eadem abis!
Cur me tenes? tempus est: exire ex urbe prius quam lucescat volo. Nunc tibi hanc pateram, quae dono mi illi ob virtutem data est, Pterela rex qui potitavit, quem ego mea occidi manu. Alcumena, tibi condono.

Facis ut alias res soles! Ecastor condignum donum, qualest qui donum dedit.
Immo sic: condignum donum, qualest cui dono datumst.
Pergin autem? Nonne ego possum, furcifer, te perdere?
Noli amabo, Amphitruo, irasci Sosiae causa mea.
Faciam ita ut vis.
Ex amore hic admodum quam saevos est.
Abi prae, Sosia, Iam ego sequar.
Numquid vis?
Etiam: ut actutum advenias.
Licet, prius tua opinione hic adero. Bonum animum habe!

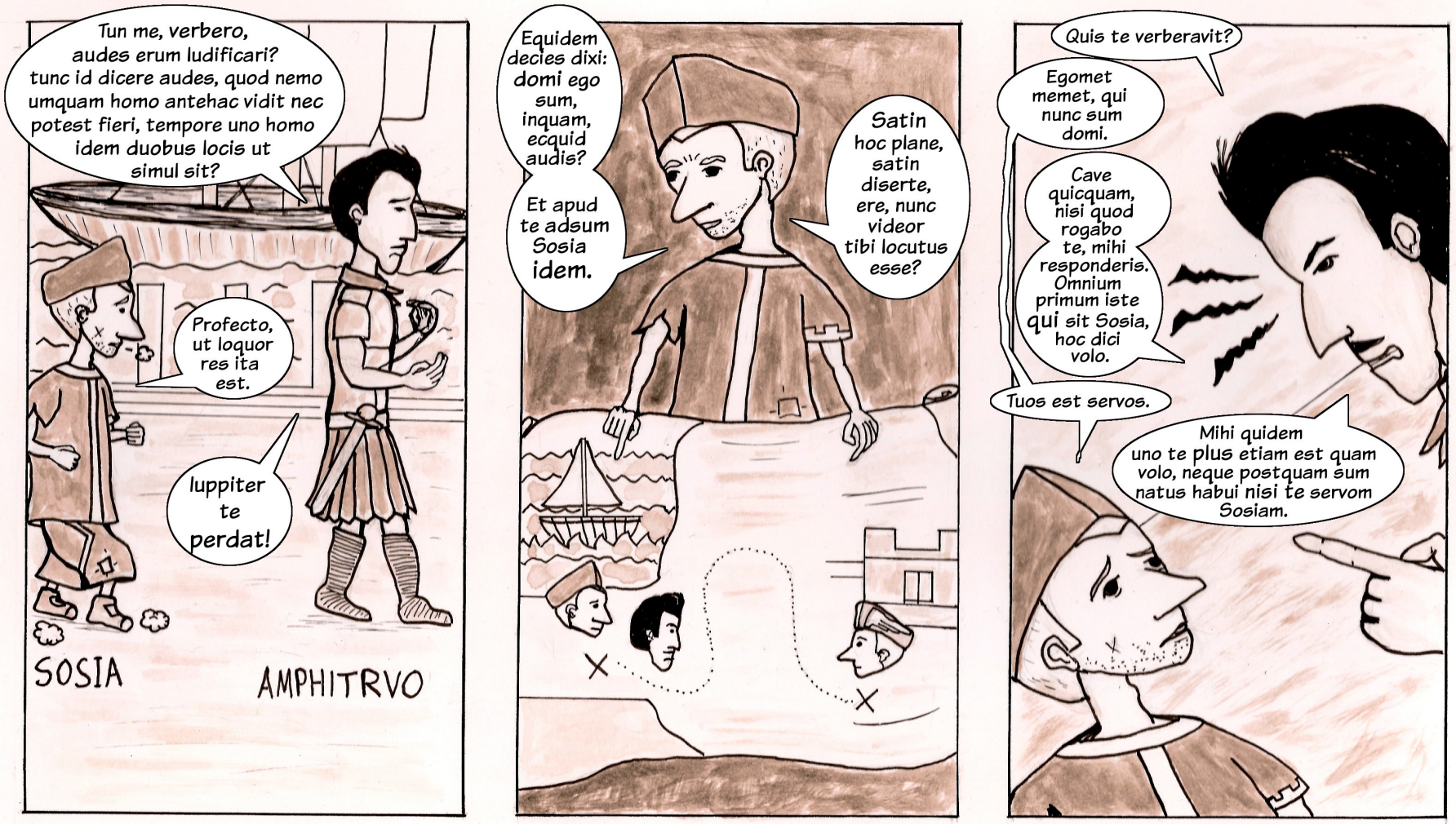
Tun me, verbero, audes erum ludificari? tunc id dicere audes, quod nemo umquam homo antehac vidit nec potest fieri, tempore uno homo idem duobus locis ut simul sit?
Profecto, ut loquor res ita est.
Iuppiter te perdat!
SOSIA
AMPHITRVO
Equidem decies dixi: domi ego sum, inquam, ecquid audis?
Et apud te adsum Sosia idem.
Satin hoc plane, satin diserte, ere, nunc videor tibi locutus esse?
Quis te verberavit?
Egomet memet, qui nunc sum domi.
Cave quicquam, nisi quod rogabo te, mihi responderis. Omnium primum iste qui sit Sosia, hoc dici volo.
Tuos est servos.
Mihi quidem uno te plus etiam est quam volo, neque postquam sum natus habui nisi te servom Sosiam.

Nimia memoras mira.
Sed vidistin uxorem meam?
Quin intro ire in aedis numquam licitum est.
Quis te prohibuit?
Sosia ille, quem iam dudum dico, is qui me contudit.
Quis istic Sosia est?
Ego, inquam !
Quotiens dicendum est tibi?
Ibi forte istum si vidisses quendam in somnis Sosiam —
Non soleo ego somniculose eri imperia persequi.
Vigilans vidi, vigilans nunc te video, vigilans fabulor, vigilantem ille me iam dudum vigilans pugnis contudit.
Quis homo ?
Sosia, inquam, ego ille ! Quaeso, nonne intellegis?
Qui, malum, intellegere quisquam potis est? ita nugas blatis.
Verum actutum nosces, quom illum nosces servom Sosiam.
Sequere hac igitur me, nam mi istuc primum exquisito est opus !
SUP!

Edepol me uxori exoptatum credo adventurum domum, quae me amat, quam contra amo ! - praesertim re gesta bene, victis hostibus !
Certe enim med illi expectatum optato venturum scio!
Quid? me non rere expectatum amicae venturum meae?
Meus vir hic quidem est! Nam quid ille revortitur, qui dudum properare se aibat?
Ecastor med haud invita se domum recipit suam !
Amphitruo, redire ad navem meliust nos.
Quia domi daturus nemo est prandium advenientibus.
Qua gratia?
Qui tibi nunc istuc in mentemst?
Quia Alcumenam ante aedis stare saturam intellego.
Gravidam ego illanc hic reliqui, quom abeo !
Amphitruo uxorem salutat laetus speratam suam, quam omnium Thebis vir unam esse optimam diiudicat, quamque adeo cives Thebani vero rumiferant probam !
Valuistin usque? Exspectatum advenio?
?
Obsecro ecastor! Quid tu me deridiculi gratia sic salutas atque appellas, quasi dudum non videris quasique nunc primum recipias te domum huc ex hostibus?

Immo equidem te nisi nunc hodie nusquam vidi gentium.
Cur negas?
Quia vera didici dicere.
Tun heri hunc salutavisti?
Et te quoque etiam, Sosia.
Amphitruo, speravi ego istam tibi parituram filium, verum non est puero gravida.
Quid igitur?
Insania.

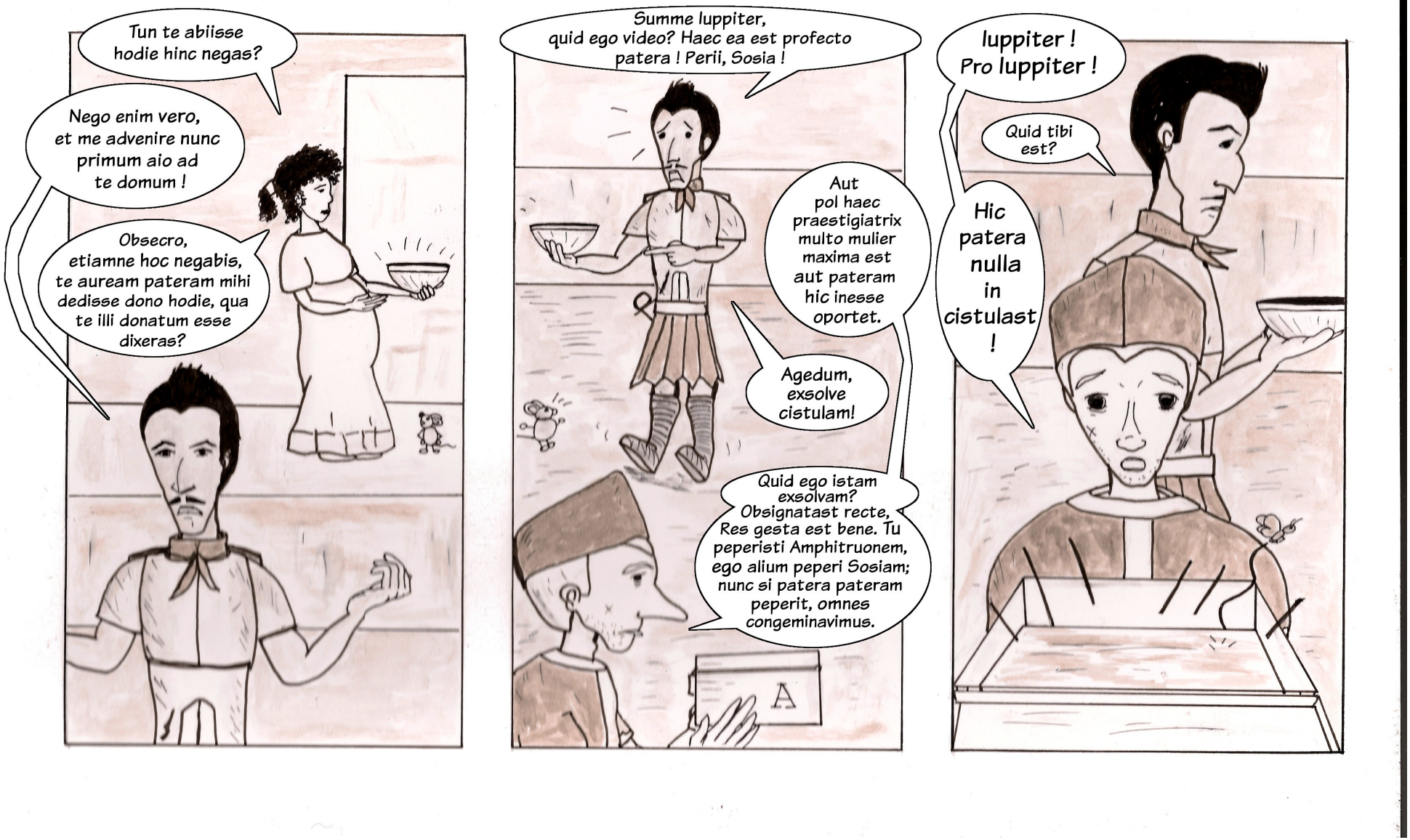
Tun te abiisse hodie hinc negas?
Nego enim vero, et me advenire nunc primum aio ad te domum !
Obsecro, etiamne hoc negabis, te auream pateram mihi dedisse dono hodie, qua te illi donatum esse dixeras?
Summe Iuppiter, quid ego video? Haec ea est profecto patera ! Perii, Sosia !
Aut pol haec praestigiatrix multo mulier maxima est aut pateram hic inesse oportet.
Agedum, exsolve cistulam!
Quid ego istam exsolvam? Obsignatast recte, Res gesta est bene. Tu peperisti Amphitruonem, ego alium peperi Sosiam; nunc si patera pateram peperit, omnes congeminavimus.
A
Iuppiter ! Pro Iuppiter !
Quid tibi est?
Hic patera nulla in cistulast !

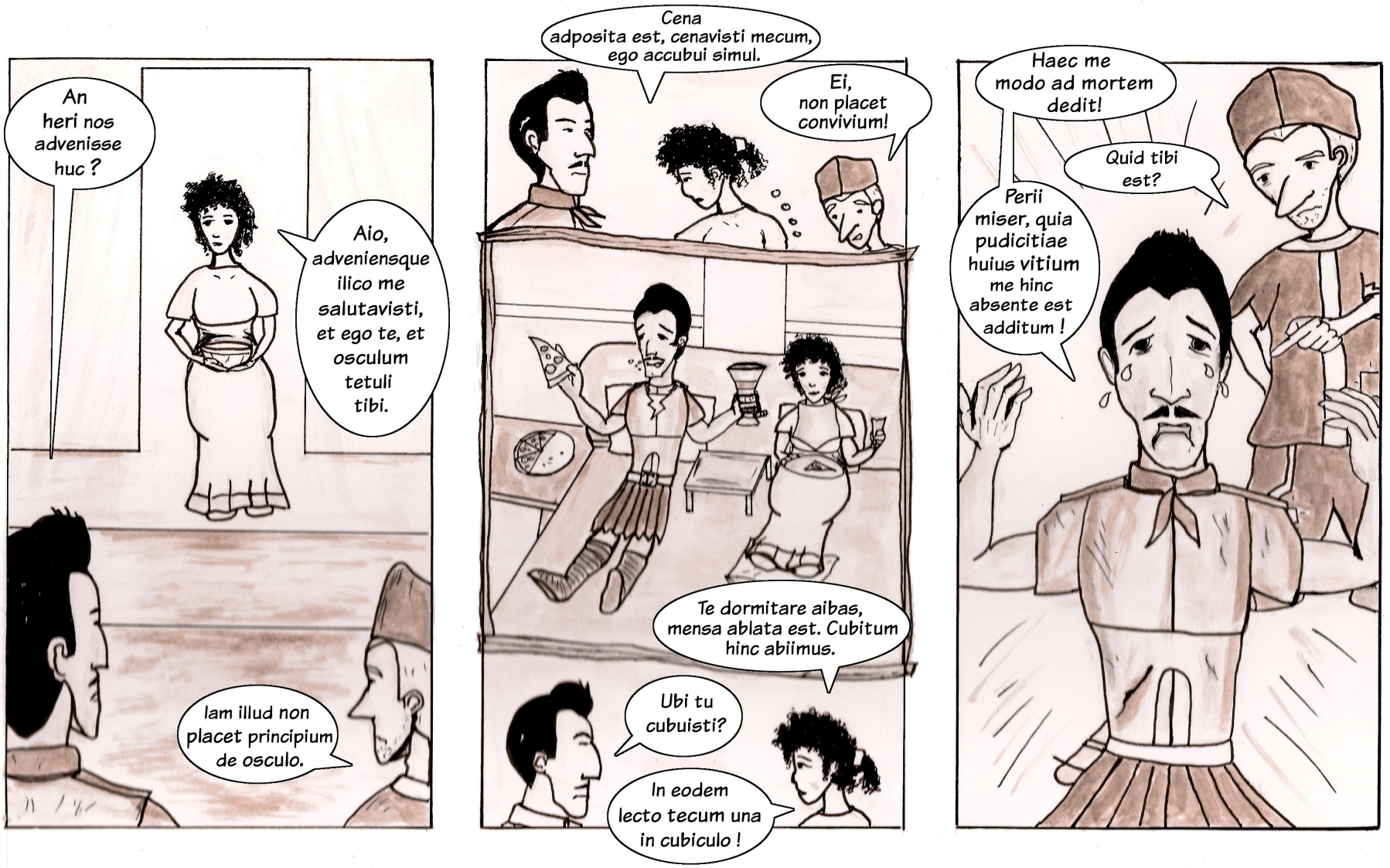
An heri nos advenisse huc ?
Aio, adveniensque ilico me salutavisti, et ego te, et osculum tetuli tibi.
Iam illud non placet principium de osculo.
Cena adposita est, cenavisti mecum, ego accubui simul.
Ei, non placet convivium!
Te dormitare aibas, mensa ablata est. Cubitum hinc abiimus.
Ubi tu cubuisti?
In eodem lecto tecum una in cubiculo !
Haec me modo ad mortem dedit!
Quid tibi est?
Perii miser, quia pudicitiae huius vitium me hinc absente est additum !

Nescio
quid istuc negoti dicam, nisi si quispiam est Amphitruo alius, qui forte ted hinc absenti tamen tuam rem curet teque absente hic munus fungatur tuom.
Nam quod de illo subditivo Sosia mirum nimis, certe de istoc Amphitruone iam alterum mirum est magis !
Per supremi regis regnum iuro et matrem familias Iunonem, quam me vereri et metuere est par maxume, ut mi extra unum te mortalis nemo corpus corpore contigit, quo me impudicam faceret.
Mulier es, audacter iuras.
Quae non deliquit, decet audacem esse, confidenter pro se et proterve loqui.
Mulier, istam rem inquisitam certum est non amittere !
Edepol, me libente facies !
...Quid si adduco tuom cognatum huc ab navi Naucratem, qui mecum una vectust una navi, atque is si denegat facta quae tu facta dicis, quid tibi aequom est fieri?
Numquid causam dicis, quin te hoc multem matrimionio?
Si deliqui, nulla causa est.

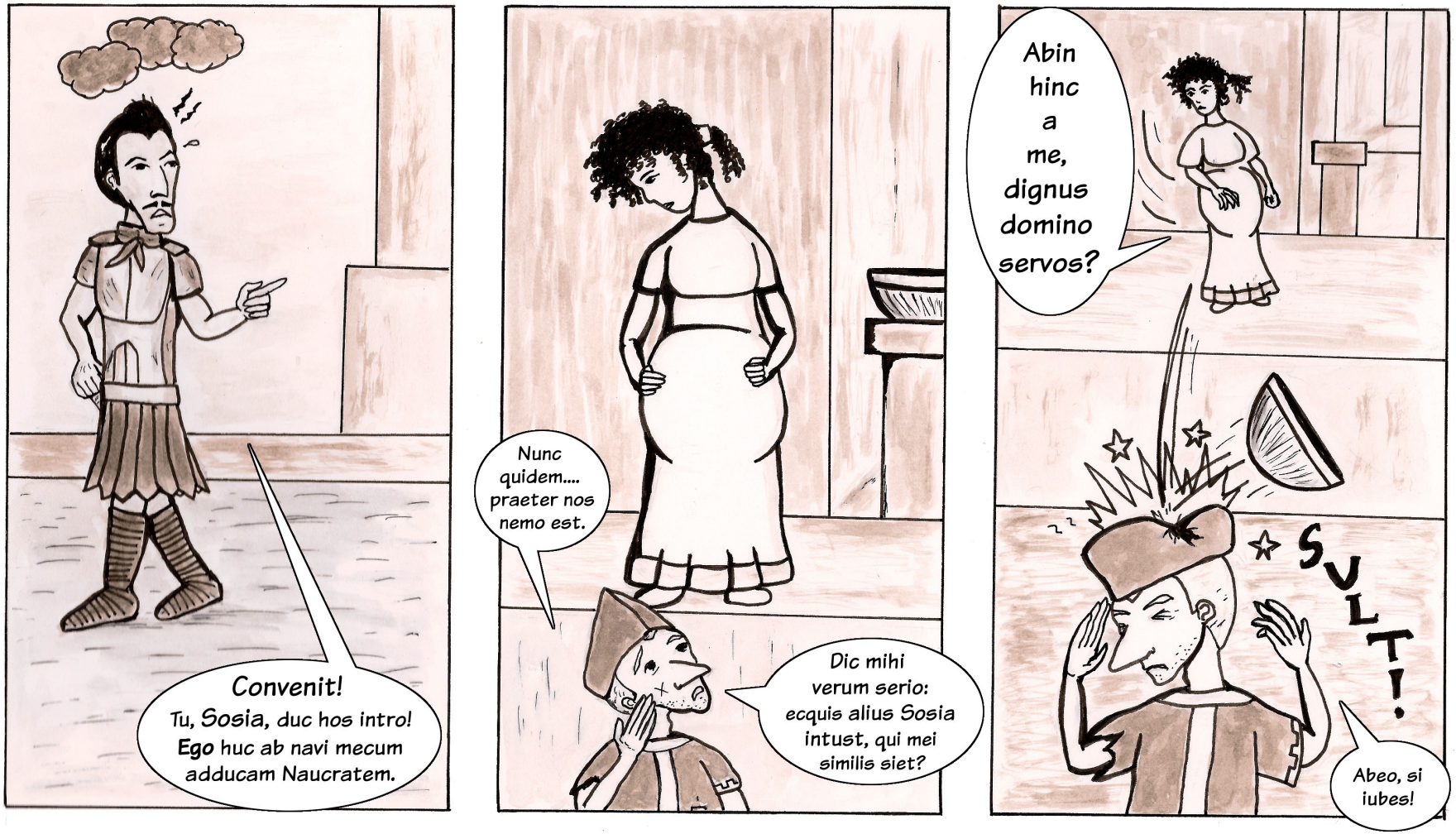
Convenit!
Tu, Sosia, duc hos intro!
Ego huc ab navi mecum adducam Naucratem.
Nunc quidem.... praeter nos nemo est.
Dic mihi verum serio: ecquis alius Sosia intust, qui mei similis siet?
Abin hinc a me, dignus domino servos?
SULT!
Abeo, si iubes!

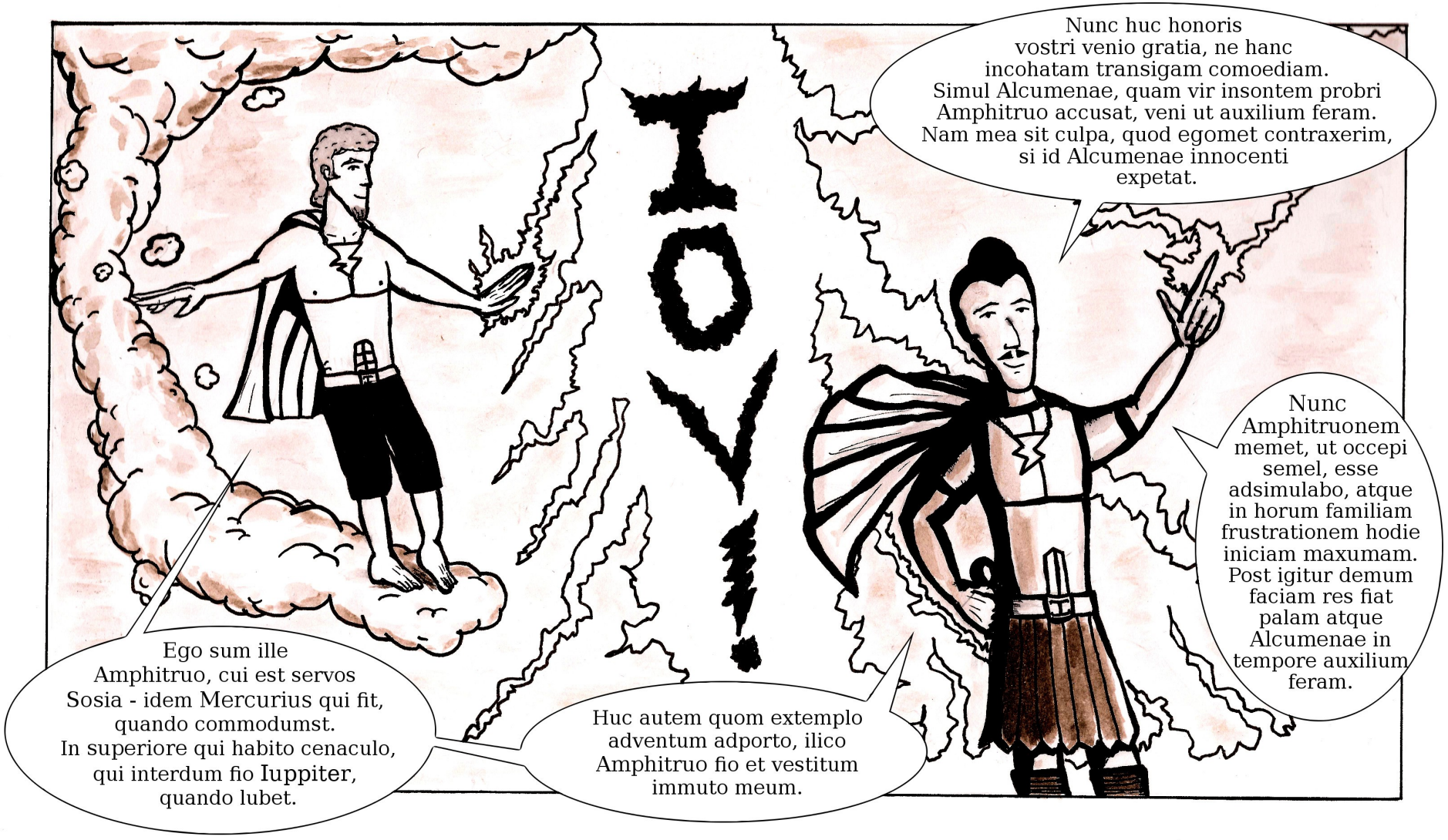
Ego sum ille Amphitruo, cui est servos Sosia - idem Mercurius qui fit, quando commodumst. In superiore qui habito cenaculo, qui interdum fio Iuppiter, quando lubet.
IOVI!
Huc autem quom extemplo adventum adporto, ilico Amphitruo fio et vestitum immuto meum.
Nunc huc honoris vostri venio gratia, ne hanc incohatam transigam comoediam. Simul Alcumenae, quam vir insontem probri Amphitruo accusat, veni ut auxilium feram. Nam mea sit culpa, quod egomet contraxerim, si id Alcumenae innocenti expetat.
Nunc Amphitruonem memet, ut occepi semel, esse adsimulabo, atque in horum familiam frustrationem hodie iniciam maxumam. Post igitur demum faciam res fiat palam atque Alcumenae in tempore auxilium feram.

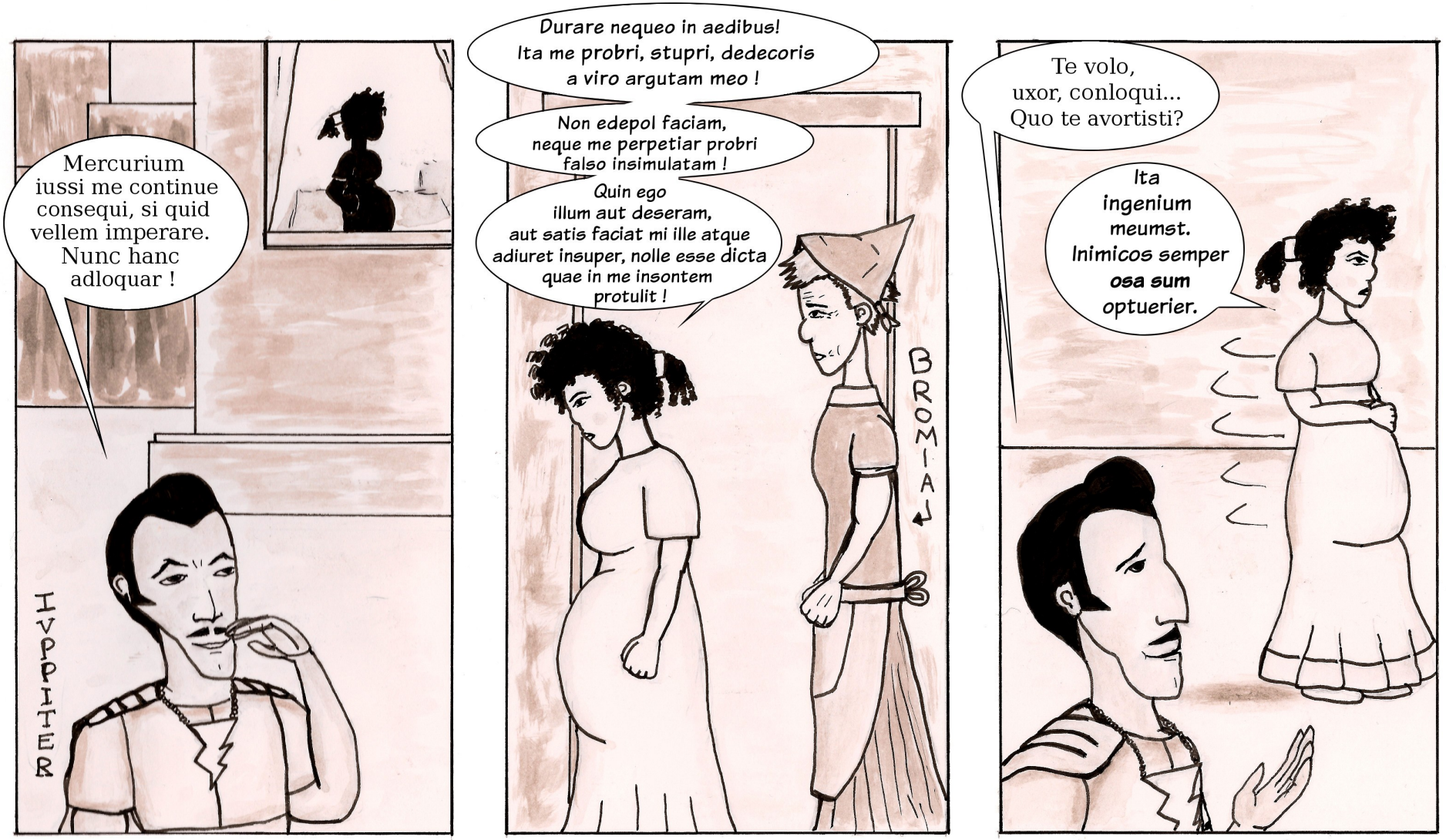
Mercurium iussi me continue consequi, si quid vellem imperare. Nunc hanc adloquar !
IVPPITER
Durare nequeo in aedibus! Ita me probri, stupri, dedecoris a viro argutam meo !
Non edepol faciam, neque me perpetiar probri falso insimulatam !
Quin ego illum aut deseram, aut satis faciat mi ille atque adiuret insuper, nolle esse dicta quae in me insontem protulit !
BROMIA
Te volo, uxor, conloqui... Quo te avortisti?
Ita ingenium meumst. Inimicos semper osa sum optuerier.

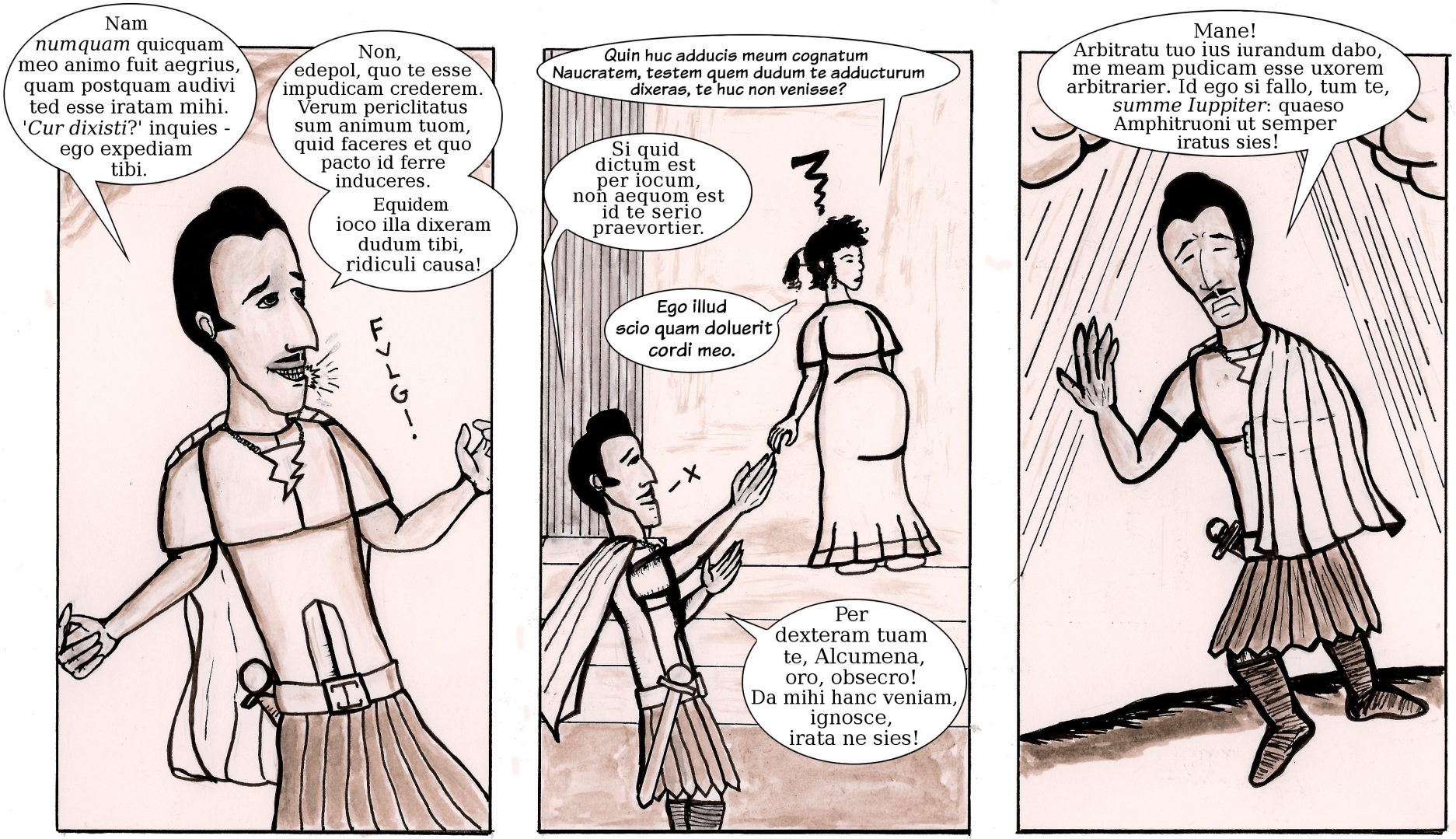
Nam *numquam* quicquam meo animo fuit aegrius, quam postquam audivi ted esse iratam mihi. '*Cur dixisti*?' inquies - ego expediam tibi.
Non, edepol, quo te esse impudicam crederem. Verum periclitatus sum animum tuom, quid faceres et quo pacto id ferre induceres.
Equidem ioco illa dixeram dudum tibi, ridiculi causa!
FUGI.
Quin huc adducis meum cognatum Naucratem, testem quem dudum te adducturum dixeras, te huc non venisse?
Si quid dictum est per iocum, non aequom est id te serio praevortier.
Ego illud scio quam doluerit cordi meo.
Per dexteram tuam te, Alcumena, oro, obsecro! Da mihi hanc veniam, ignosce, irata ne sies!
Mane! Arbitratu tuo ius iurandum dabo, me meam pudicam esse uxorem arbitrarier. Id ego si fallo, tum te, *summe Iuppiter*: quaeso Amphitruoni ut semper iratus sies!

Primum cavisse oportuit ne diceres...
Verum,... eadem si isdem purgas mi, patiunda sunt.
Evocate huc Sosiam !
Amphitruo, assum! Si quid opus est, impera, imperium exequar!
Iam pax est inter vos duos? Nam quia vos tranquillos video, gaudeo et volup est mihi!
Atque ita servom par videtur frugi sese instituere proinde eri ut sint, ipse item sit. Voltum e voltu comparet tristis sit, si eri sint tristes; hilarus sit, si gaudeant.
Sed age, responde: iam vos rediistis in concordiam?
Derides, qui scis haec dudum me dixisse per iocum!
An id ioco dixisti? Equidem serio ac vero ratus.
PLOD!

Tu! Gubernatorem a navi huc evoca verbis meis Blepharonem, qui re divina facta mecum prandeat.
Iam hic ero, cum illic censebis esse me !
Numquid vis, quin abeam iam intro, ut apparentur quibus opust ?
I, sane, et quantum potest parata fac sint omnia.
Quin venis quando vis intro? faxo haud quicquam sit morae.
Iam hisce ambo, et servos et era, frustra sunt duo, qui me Amphitruonem rentur esse. Errant probe!
Nunc tu divine huc fac adsis Sosia! Fac Amphitruonem advenientem ab aedibus ut abigas. Quovis pacto fac commentus sis.
Volo deludi illunc, dum cum hac usuraria uxore nunc mihi morigero.

Pater vocat me, eum sequor - eius dicto imperio sum audiens. Ut filium bonum patri esse oportet, itidem ego sum patri. Amanti subparasitor, hortor, adsto, admoneo, gaudeo.
VELOOOOX!
SIM-SO-SAM!
Nunc Amphitruonem volt deludi meus pater. Faxo probe iam his deludetur, spectatores, vobis inspectantibus!
Capiam coronam mi in caput, adsimulabo me esse ebrium, atque illuc sursum escendero. Inde optume aspellam virum de supero, cum huc accesserit!
STRIIIG!

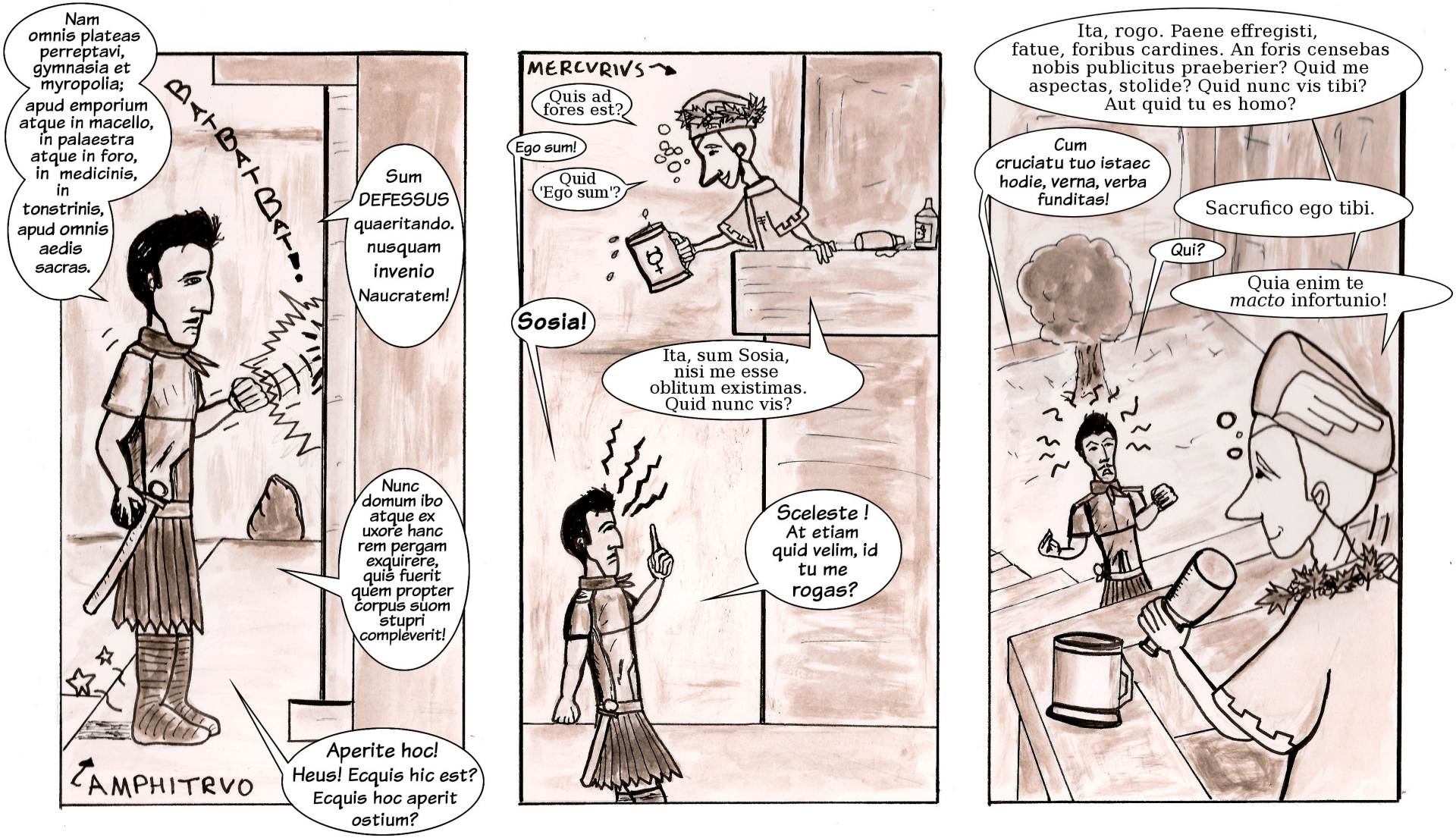
Nam omnis plateas perreptavi, gymnasia et myropolia; apud emporium atque in macello, in palaestra atque in foro, in medicinis, in tonstrinis, apud omnis aedis sacras.
BATBATBAT!
Sum DEFESSUS quaeritando. nusquam invenio Naucratem!
Nunc domum ibo atque ex uxore hanc rem pergam exquirere, quis fuerit quem propter corpus suom stupri compleverit!
Aperite hoc! Heus! Ecquis hic est? Ecquis hoc aperit ostium?
AMPHITRVO
MERCVRIVS
Quis ad fores est?
Ego sum!
Quid 'Ego sum'?
Sosia!
Ita, sum Sosia, nisi me esse oblitum existimas. Quid nunc vis?
Sceleste ! At etiam quid velim, id tu me rogas?
Ita, rogo. Paene effregisti, fatue, foribus cardines. An foris censebas nobis publicitus praeberier? Quid me aspectas, stolide? Quid nunc vis tibi? Aut quid tu es homo?
Cum cruciatu tuo istaec hodie, verna, verba funditas!
Sacrufico ego tibi.
Qui?
Quia enim te *macto* infortunio!

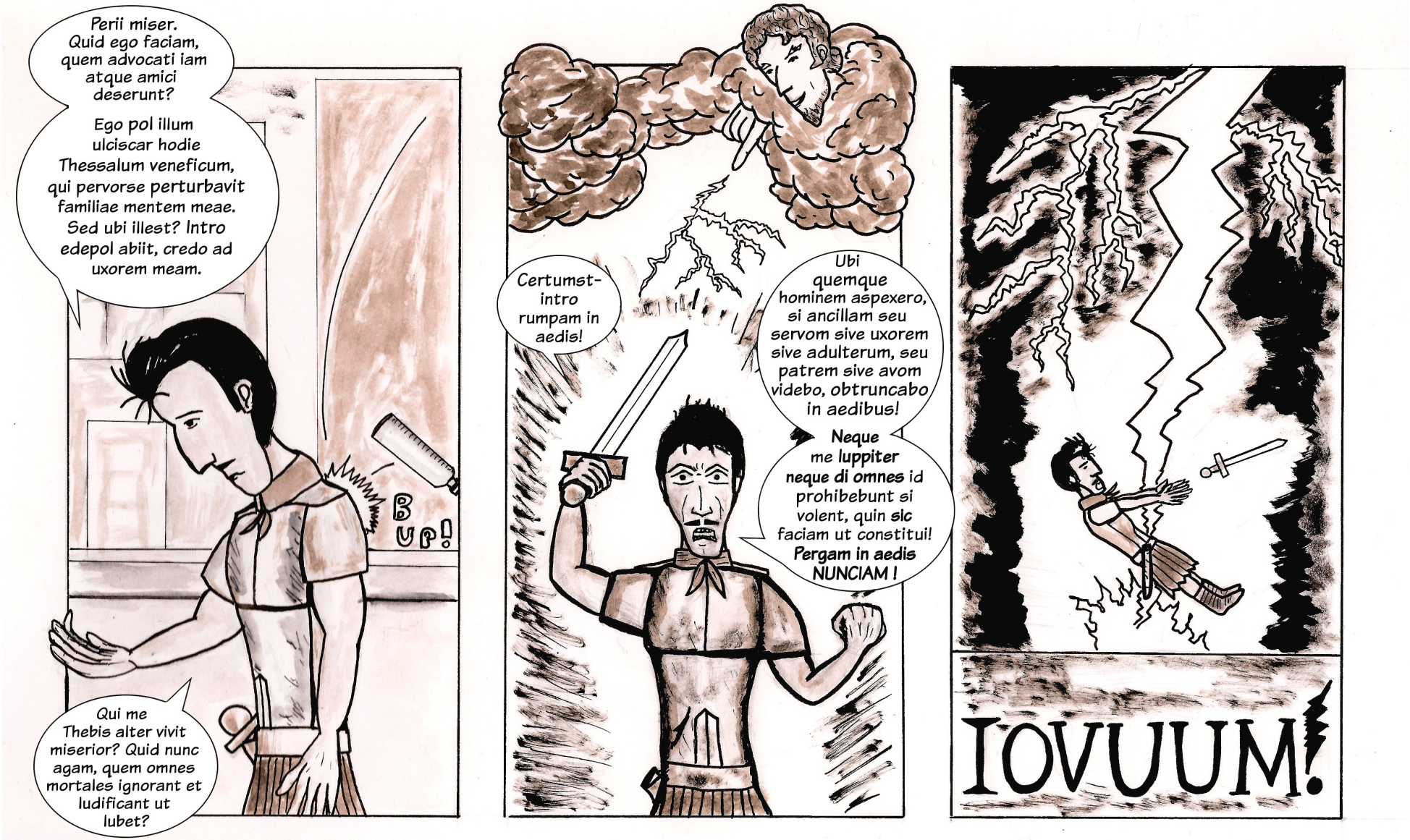
Perii miser. Quid ego faciam, quem advocati iam atque amici deserunt?
Ego pol illum ulciscar hodie Thessalum veneficum, qui pervorse perturbavit familiae mentem meae. Sed ubi illest? Intro edepol abiit, credo ad uxorem meam.
BUP!
Qui me Thebis alter vivit miserior? Quid nunc agam, quem omnes mortales ignorant et ludificant ut lubet?
Certumst- intro rumpam in aedis!
Ubi quemque hominem aspexero, si ancillam seu servom sive uxorem sive adulterum, seu patrem sive avom videbo, obtruncabo in aedibus!
Neque me **Iuppiter neque di omnes** id prohibebunt si volent, quin **sic** faciam ut constitui! **Pergam in aedis NUNCIAM !**
IOVUUM!

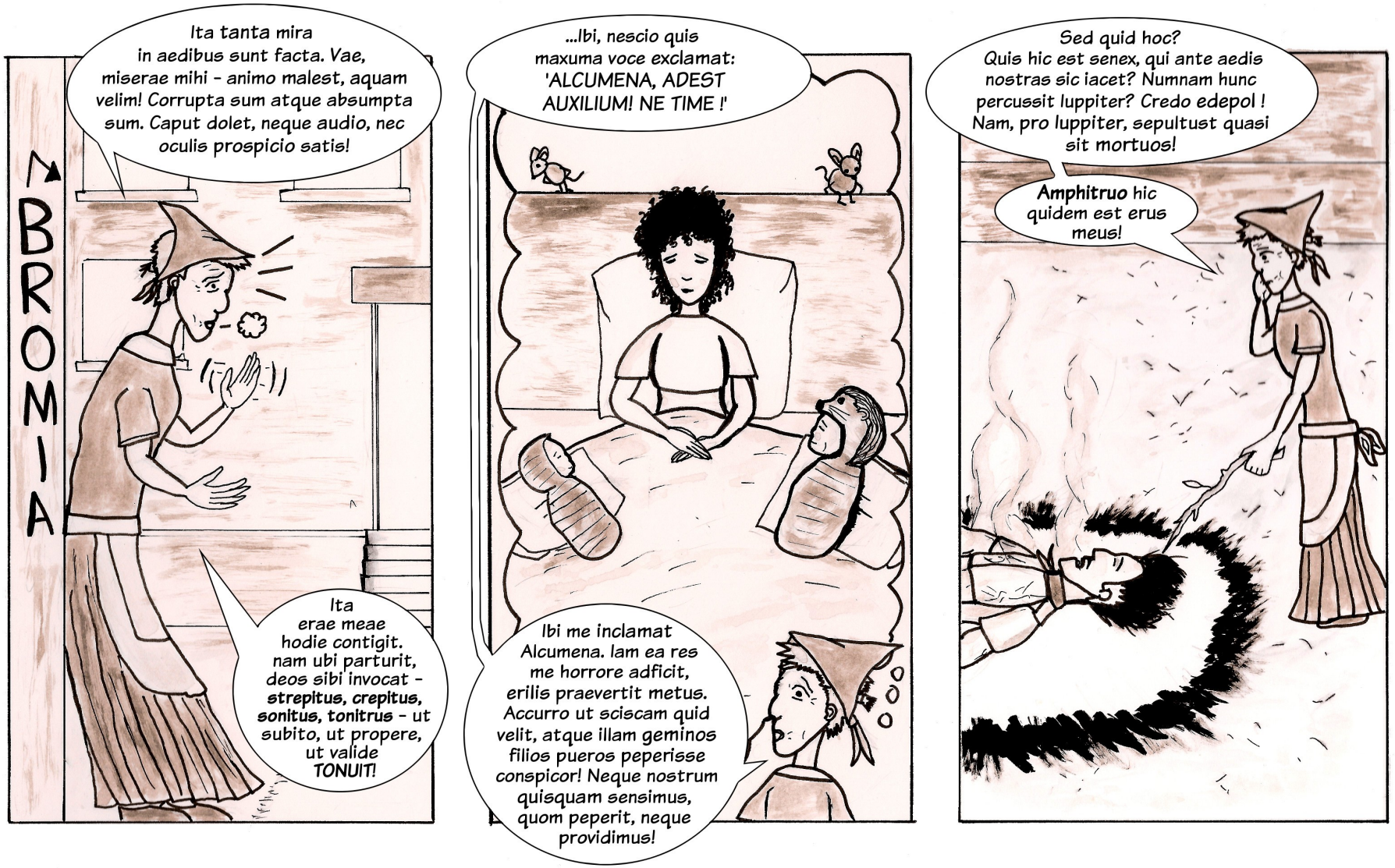
BROMIA
Ita tanta mira in aedibus sunt facta. Vae, miserae mihi - animo malest, aquam velim! Corrupta sum atque absumpta sum. Caput dolet, neque audio, nec oculis prospicio satis!
Ita erae meae hodie contigit. nam ubi parturit, deos sibi invocat - **strepitus, crepitus, sonitus, tonitrus** - ut subito, ut propere, ut valide TONUIT!
...Ibi, nescio quis maxuma voce exclamat: 'ALCUMENA, ADEST AUXILIUM! NE TIME !'
Ibi me inclamat Alcumena. Iam ea res me horrore adficit, erilis praevertit metus. Accurro ut sciscam quid velit, atque illam geminos filios pueros peperisse conspicor! Neque nostrum quisquam sensimus, quom peperit, neque providimus!
Sed quid hoc? Quis hic est senex, qui ante aedis nostras sic iacet? Numnam hunc percussit Iuppiter? Credo edepol ! Nam, pro Iuppiter, sepultust quasi sit mortuos!
Amphitruo hic quidem est erus meus!

Amphitruo !
Perii.
Surge.
Interii.
Cedo manum.
Quis me tenet?
Tua Bromia ancilla.
Totus timeo, ita me increpuit Iuppiter. nec secus est, quasi si ab Acherunte veniam.
Agedum expedi: scin me tuom esse erum Amphitruonem?
Vide etiam nunc!
Scio.
Scio!
Haec sola sanam mentem gestat meorum familiarium.

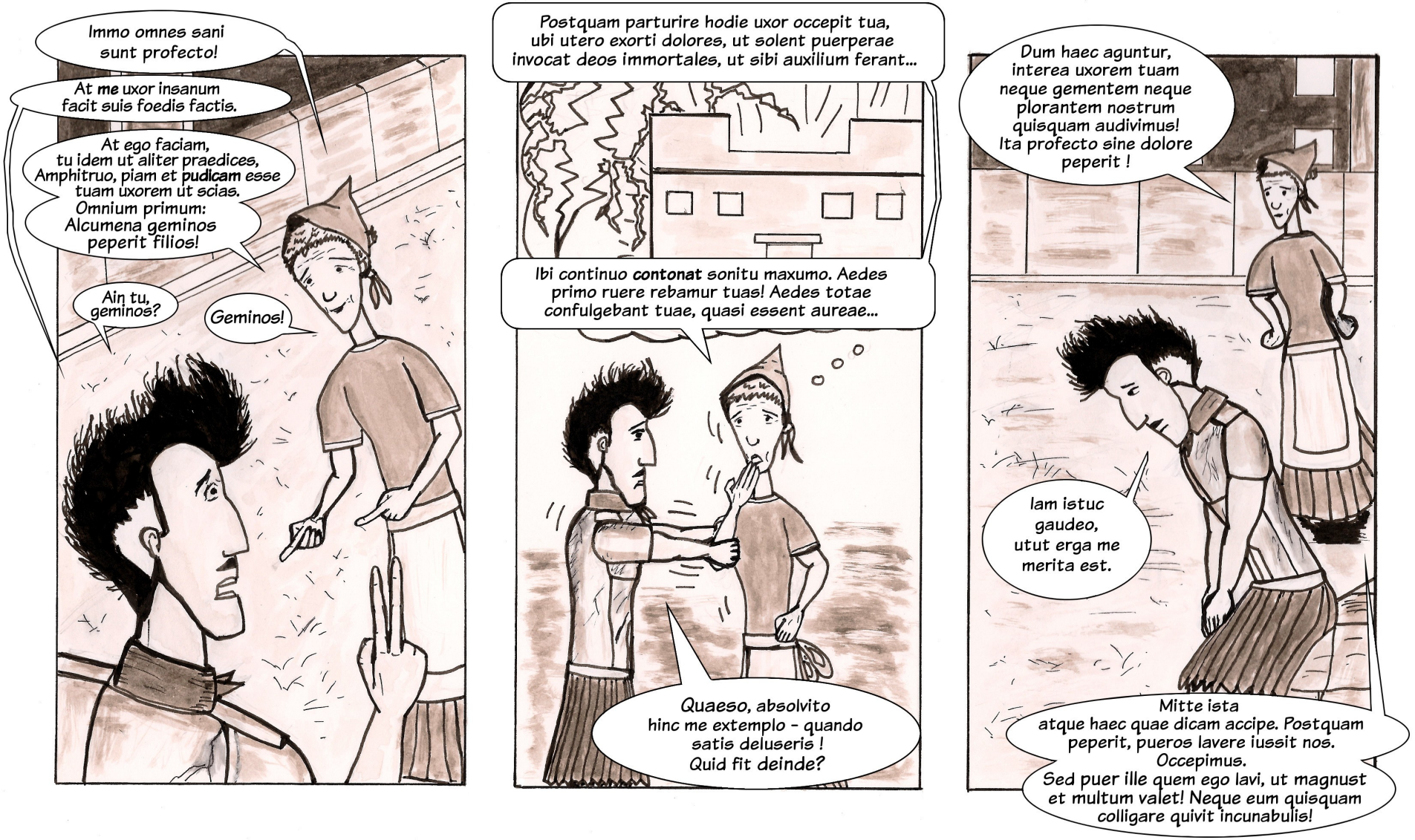
Immo omnes sani sunt profecto!
At me uxor insanum facit suis foedis factis.
At ego faciam, tu idem ut aliter praedices, Amphitruo, piam et pudicam esse tuam uxorem ut scias. Omnium primum: Alcumena geminos peperit filios!
Ain tu, geminos?
Geminos!
Postquam parturire hodie uxor occepit tua, ubi utero exorti dolores, ut solent puerperae invocat deos immortales, ut sibi auxilium ferant...
Ibi continuo contonat sonitu maxumo. Aedes primo ruere rebamur tuas! Aedes totae confulgebant tuae, quasi essent aureae...
Quaeso, absolvito hinc me extemplo - quando satis deluseris ! Quid fit deinde?
Dum haec aguntur, interea uxorem tuam neque gementem neque plorantem nostrum quisquam audivimus! Ita profecto sine dolore peperit !
Iam istuc gaudeo, utut erga me merita est.
Mitte ista atque haec quae dicam accipe. Postquam peperit, pueros lavere iussit nos. Occepimus. Sed puer ille quem ego lavi, ut magnust et multum valet! Neque eum quisquam colligare quivit incunabulis!

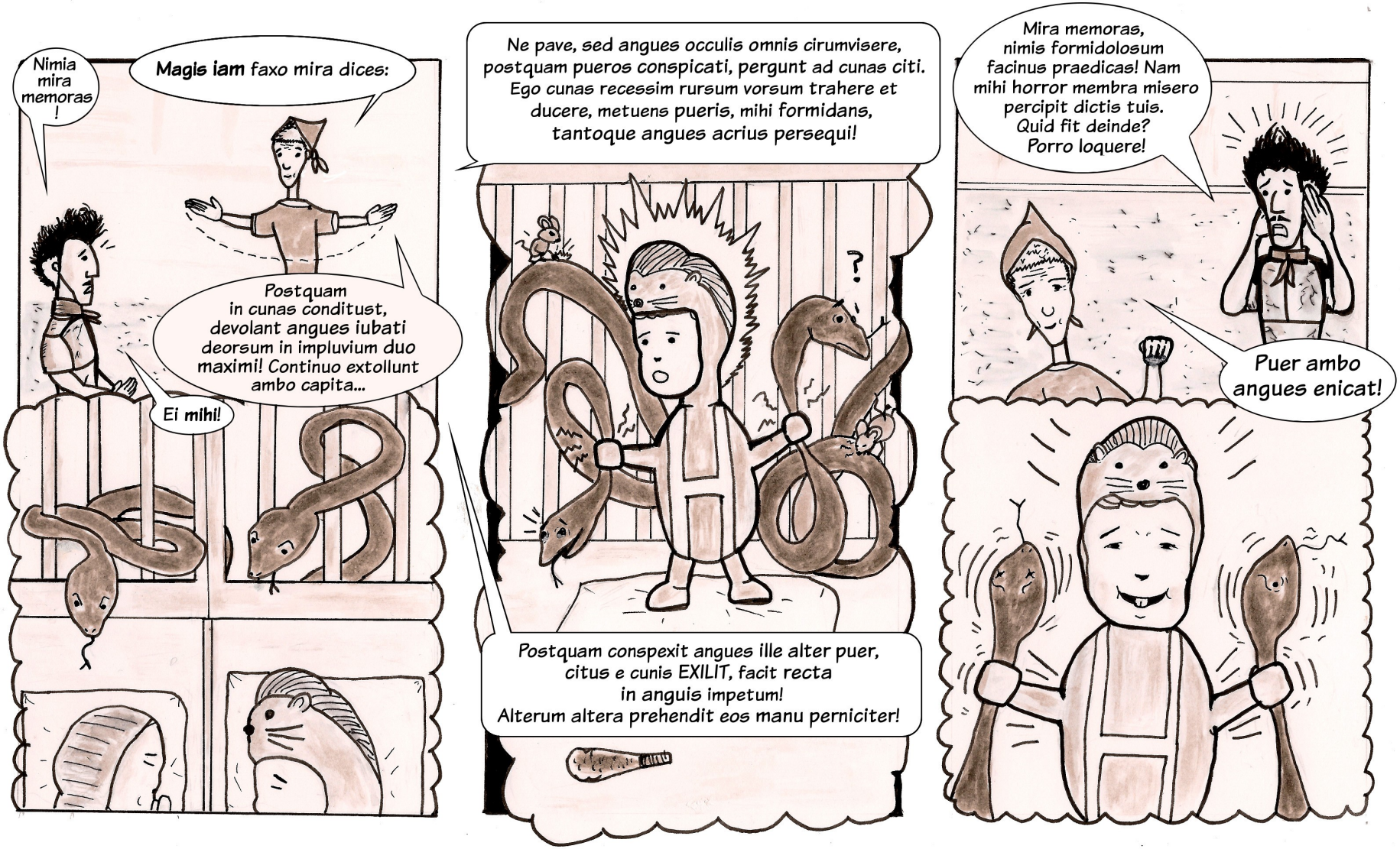
Nimia mira memoras!
Magis iam faxo mira dices:
Postquam in cunas conditust, devolant angues iubati deorsum in impluvium duo maximi! Continuo extollunt ambo capita...
Ei mihi!
Ne pave, sed angues occulis omnis cirumvisere, postquam pueros conspicati, pergunt ad cunas citi. Ego cunas recessim rursum vorsum trahere et ducere, metuens pueris, mihi formidans, tantoque angues acrius persequi!
?
Postquam conspexit angues ille alter puer, citus e cunis EXILIT, facit recta in anguis impetum! Alterum altera prehendit eos manu perniciter!
Mira memoras, nimis formidolosum facinus praedicas! Nam mihi horror membra misero percipit dictis tuis. Quid fit deinde? Porro loquere!
Puer ambo angues enicat!

Dum haec aguntur, voce clara exclamat uxorem tuam —
Quis homo?
Summus imperator divom atque hominum Iuppiter!
Is se dixit cum Alcumena clam consuetum cubitibus, eumque filium suom esse qui illos angues vicerit! Alterum tuom esse dixit puerum.

Pol ! Me haud paenitet, si licet boni dimidium mihi dividere cum Iove...
Abi domum, iube vasa pura actutum adornari mihi, ut Iovis supremi multis hostiis pacem expetam.

TON-TRVVM!
Sed quid hoc ? Quam valide tonuit! Di, obsecro vostram fidem!

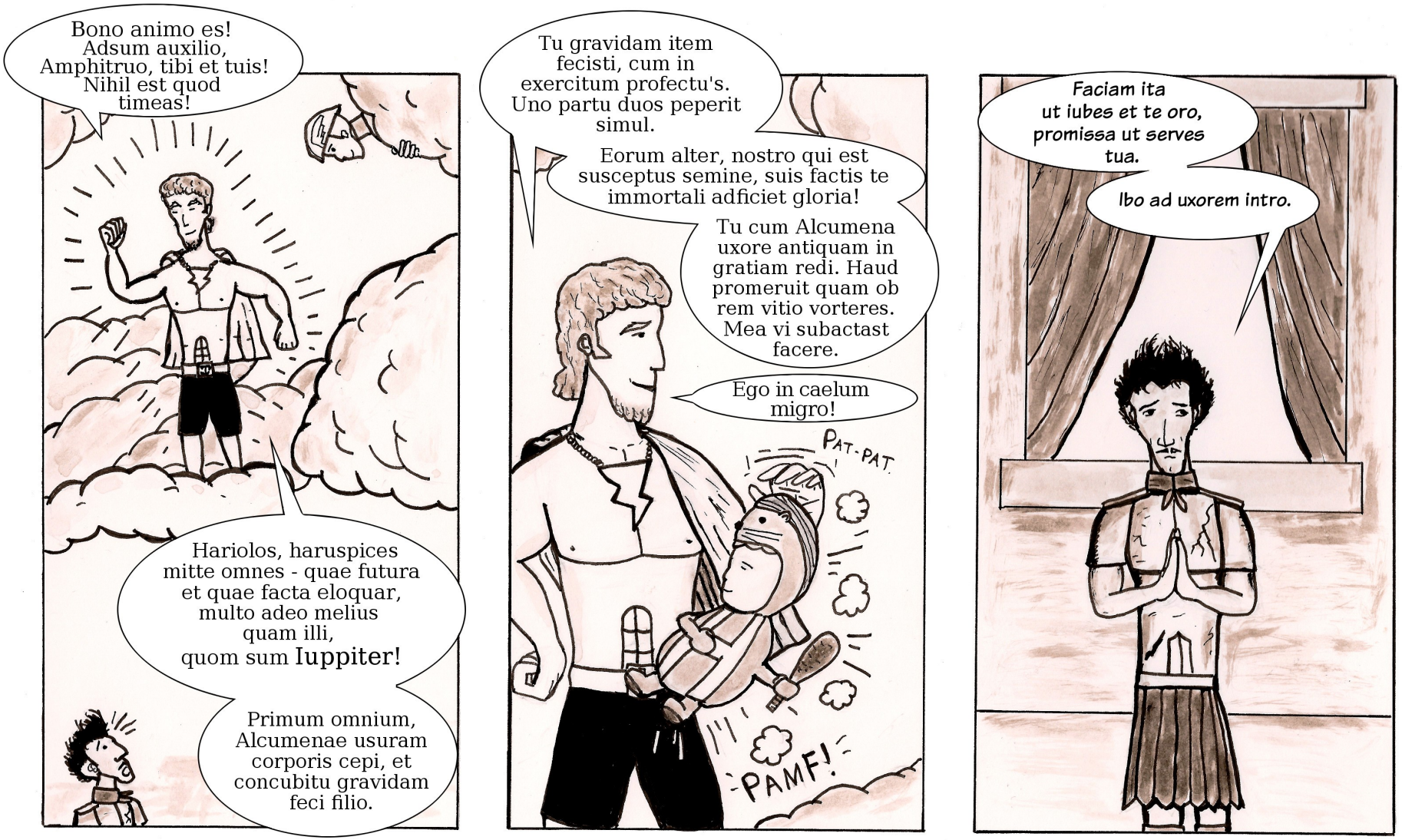
Bono animo es! Adsum auxilio, Amphitruo, tibi et tuis! Nihil est quod timeas!
Hariolos, haruspices mitte omnes - quae futura et quae facta eloquar, multo adeo melius quam illi, quom sum Iuppiter!
Primum omnium, Alcumenae usuram corporis cepi, et concubitu gravidam feci filio.
Tu gravidam item fecisti, cum in exercitum profectu's. Uno partu duos peperit simul.
Eorum alter, nostro qui est susceptus semine, suis factis te immortali adficiet gloria!
Tu cum Alcumena uxore antiquam in gratiam redi. Haud promeruit quam ob rem vitio vorteres. Mea vi subactast facere.
Ego in caelum migro!
PAT-PAT
PAMF!
Faciam ita ut iubes et te oro, promissa ut serves tua.
Ibo ad uxorem intro.

Nunc,
spectatores,
Iovis summi causa
clare plaudite !